
Б И Л Т Е Н
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА
ЗА ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 5
мај 2006.
година XLVI
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfin.sr.gov.yu

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
мр Млађан Динкић, министар финансија

Уређивачки одбор
Весна Арсић, Даница Маговац,
Весна Хрељац-Ивановић, мр Јасмина Кнежевић

Главни уредник
Весна Арсић
државни секретар

Уредник
мр Јасмина Кнежевић
jknezevic@mfin.sr.gov.yu

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и стручна мишљења за примену финансијских прописа, Министарство финансија Републике Србије, Кнеза Милоша 20, 11000 Београд
Тел. 011/2685 301

Припрема и шtamпa
Штампарија Министарства финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Tel: 011/2685 -301 bilten.fin@mfin.sr.gov.yu
--

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2006 by Министарство финансија Републике Србије
Сва права задржана.

САДРЖАЈ

ЈАВНИ ПРИХОДИ ПОРЕЗИ

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман куповине на лизинг моторног возила за службене потребе стране амбасаде 9
 2. Порески третман промета добара намењених личним потребама дипломатских агената, конзуларних функционера, чланова особља међународних организација, укључујући и чланове њихових породица, као и право на рефакцију ПДВ страних држављана 11
 3. Пореска стопа код опорезивања промета рол кобасица, рол виршли, коктел виршли, кроасана пуњених шунком, панцерота, италијанских пирошки, пекарских производа пуњених кобасицом, виршлом, шунком, палачинки и сендвича 19
 4. Порески третман туристичких услуга које пружају туристичке агенције. 20
 5. Пореска стопа која се примењује на промет и увоз потпуне крмне смеше за исхрану животиња – јелена, фазана, дивљих свиња и риба 21
 6. Пореска стопа која се примењује на промет и увоз ортопедских уложака 22
 7. Могућност ослобађања од плаћања пореза на додату вредност промета услуга емитовања телевизијског спота који телевизијске куће емитују без накнаде у оквиру кампање „Где је сада ваше дете“ 23
 8. Обавеза евидентирања за ПДВ Универзитетске библиотеке 24
 9. Опорезивање првог преноса права располагања на новоизграђеној канализацији који врши инвеститор – ЈП „Дирекција за изградњу и уређење“ Јавном комуналном предузећу „Водовод и канализација“ без накнаде, а чија је изградња започета у 2005. години и, при чему, инвеститор није користио право на одбитак ПДВ који су за овај промет обрачунавали претходни учесници у промету 26
-

-
10. Порески третман увоза лекова (Risperlept) које бесплатно добија болница за неуропсихијатријска обољења од компаније из иностранства 29
 11. Пореско ослобођење увоза добара који се врши у складу са Уговором о донацији закљученим између Владе Републике Србије и ЕАР, а на основу Оквирног споразума између СРЈ и Комисије Европских заједница у циљу реализације програма развоја и унапређења комуналних делатности у општинама. 30
 12. Порески третман услуге организовања међународног научног скупа као традиционалне летње школе из области природних наука која се наплаћује путем котизације 35
 13. Порески третман услуге стављања на располагање особља 36
 14. Порески третман промета без накнаде добара (медаља, плакета, значака и др.) која би се произвела за потребе организације Европског првенства у ватерполу 2006. године 38
 15. Опорезивање порезом на додату вредност услуга: стављање на располагање лиценце за коришћење софтвера за потребе обављања послова клиринга, системски софтвер и хардверску опрему за почетак функционисања Клириншко-обрачунског центра, инсталирање софтвера и обезбеђивање обуке за техничке кадрове, а које предузеће пружа Удружењу банака Србије на основу Уговора о дугорочној пословно-техничкој сарадњи, а које наплаћује кроз поделу прихода који Удружење банака оствари пружањем услуга клиринга. . 41
 16. Порески третман увоза рачунарске опреме (софтверски пакети) коју као донацију из иностранства добијају Факултет техничких наука, Грађевински факултет и Факултет информacionих технологија. 43
 17. Могућност ослобођења од плаћања ПДВ на увоз медицинске опреме коју као донацију од Амбасаде Јапана у Србији и Црној Гори добијају КБЦ „Звездара“ и Институт за здравствену заштиту мајке и детета. 44
 18. Могућност ослобађања од плаћања ПДВ на увоз две CNC машине које Техничка школа из Аранђеловца купује у иностранству из средстава донације добијених на основу Уговора о давању финансијске помоћи закљученог између Скупштине општине Аранђеловац и Јужноморавског региона Републике Чешке у циљу реализације пројекта „Обука за рад на CNC машинама“ 45

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Плаћање пореза на пренос апсолутних права на непокретности у случају одбијања продавца стана да исплати уговорени новчани износ због кашњења у предаји поседа некретности која је предмет уговора 47
-

2. Порески третман донације новчаних средстава Покрајинском омбудсману Аутономне покрајине Војводине	48
3. Порески третман донације новчаних средстава Покрајинском секретаријату за прописе, управу и националне мањине ради реализације пројекта Извршног већа АП Војводине „Афирмација мултикултурализма и толеранције у Војводини – мере за јачање међунационалног поверења код младих“	49
4. Порески третман донације новчаних средстава Покрајинском секретаријату за спорт и омладину ради реализације пројекта „Спортска информациона мрежа“	50
5. Порески третман донације новчаних средстава Покрајинском секретаријату за рад, запошљавање и равноправност полова АП Војводине ради реализације пројеката „Оснивање међуресорног тела за интеграцију Рома“ и „Израда Нацрта закона о равноправности полова“	51
6. Обвезник пореза на имовину на изграђеном пословном простору	53
7. Порески третман уговора о уступању непокретности општинском Центру за социјални рад из 2003. године	54

ТАКСЕ

1. Могућност да се екипи Уругваја, која долази ради одигравања пријатељске фудбалске утакмице са нашом селекцијом, одобри добијање бесплатних виза	57
--	----

ЦАРИНЕ

1. Продужавање рока за посао посредовања у спољнотрговинском промету (реекспортне дораде)	59
2. Могућност ослобађања од плаћања увозних дажбина особе са инвалидитетом на увоз путничког аутомобила на основу лизинга	60
3. Могућност отписа привремено увезене царинске робе која се затекла у време НАТО агресије у слободној царинској продавници на територији АП Косово и Метохија, у циљу окончања царинског поступка	61
4. Пренос права својине над робом која се налази у поступку царинског складиштења	62
5. Царински третман увоза теретних возила – камиона и комбија од стране ауто-клуба која би била примљена по основу донације	63
6. Правилан поступак за робу која се добија из иностранства ради реализације уговора о преради (доради) материјала	64

-
7. Могућност ослобођења од плаћања увозних дажбина на увоз личних ствари и предмета домаћинства која раније нису могла да буду увезена из разлога што имовина у Републици Хрватској до скоро није била доступна, ради пресељења у Републику Србију 65

Ф И С К А Л Н Е К А С Е

1. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом пружања услуга члановима друштва пчелара као што су услуге везане за развој пчеларства (предавања, курсеви, семинари, дистрибуција стручних публикација) 67
2. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом вршења услуга обуке страних језика (школа страних језика) у оквиру регистроване делатности 80420 (Образовање одраслих и остало образовање на другом месту непоменуто) . . 68
3. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом вршења споредних услуга у оквиру основне делатности, као што су услуге вршења техничких прегледа кућних гасних инсталација, интервенције по позиву потрошача, давање сагласности за пуштање гаса, одржавање, баждање и друге услуге у оквиру регистроване делатности 40203 (Дистрибуција гаса) 69
4. Могућност ослобађања од обавезе евидентирања промета преко фискалне касе приликом вршења услуга у оквиру регистроване делатности 92522 (Заштита културних добара, природних и других знаменитости) 70
5. Подношење захтева за фискализацију Пореској управи у случају премештања, односно активирања фискализованих фискалних каса услед квара, блокаде, неисправности фискалне касе или повећања промета из објекта за који су фискализоване у други објекат на краћи временски период 72
6. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе у случају када привредни субјекат који је регистрован за промет добара на мало (обуће) врши продају поменутих добара преко синдиката предузећа уз одложено плаћање, односно на кредит, као и у случају продаје обуће са попустом 74
7. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом вршења услуга у оквиру регистроване делатности 92340 (Остале забавне активности, на другом месту непоменуто), као и евидентирање промета преко фискалне касе приликом вршења услуга целодневног боравка деце са исхраном и спавањем..... 77
-

8. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом пружања услуга оправке шиваћих машина и других сличних машина у оквиру регистроване делатности 52740 (Оправка на другом месту непоменута)	78
9. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе у случају када привредни субјект врши промет добара из свог производног програма (рубље за домаћинство) правним и физичким лицима према њиховом захтеву у оквиру регистроване делатности 17401 (Производња рубља за домаћинство)	80
10. Обавеза евидентирања промета добара преко фискалне касе у случају када хладњаче, по Уговору о заједничкој производњи, дају одређену количину добара (вештачко ђубриво и друге артикле) регистрованим индивидуалним пољопривредним произвођачима воћа, поврћа и других пољопривредних производа, односно физичким лицима, као учешће у заједничкој производњи пољопривредних производа (у конкретном случају малина)	81
11. Да ли Пореска управа може у 2006. години да прима захтеве за субвенцију за набавку терминала за даљинско читавање дневних извештаја из фискалне касе, као и питање доношења решења о утврђивању права на субвенцију?	83
12. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе оствареног приређивањем игара на срећу од стране привредног субјекта – Државна лутрија Србије, као и у случају када привредни субјекти – агенти и оператери ангажовани од стране Државне лутрије Србије врше продају игара на срећу у име и за рачун приређивача игара на срећу – Државне лутрије Србије	84
13. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе у случају пружања услуге продаје електронских допуна за мобилне телефоне путем уређаја (мобилног платног терминала) који су повезани са мобилним оператерима	86
14. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом вршења услуга у оквиру регистрованих делатности 74130 (истраживање тржишта и испитивање јавног мњења –маркетинг), 74140 (консалтинг и менаџмент послови), 72100 (пружање савета у вези са компјутерском опремом), 72200 (пружање савета и израда компјутерских програма), 72300 (обрада података), 72400 (израда база података) и 74402 (остале услуге рекламе и пропаганда)	88
15. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом вршења услуга у оквиру регистроване делатности 93040 (Третман за побољшање физичког стања и расположења: масажа и пасивна рекреација) и 93050 (Остале услужне активности на другом месту непоменуте)	90

16. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом вршења услуге фотокопирања и промета добара на мало	91
--	----

Ј А В Н И Р А С Х О Д И

Ј А В Н Е Н А Б А В К Е

1. Да ли је наручилац дужан да изабере домаћег понуђача који нуди добра домаћег порекла ако су испуњени услови из одредбе члана 55. став 5. Закона о јавним набавкама?	93
2. Да ли се на набавку банкарских услуга орочавања новчаних средстава примењују одредбе Закона о јавним набавкама?	95
3. Који је, у смислу Закона о јавним набавкама, минималан временски период за објављивање претходног расписа пре спровођења поступка јавне набавке?	96

П О Д С Е Т Н И К

Финансијски прописи донети у мају месецу 2006. године	97
---	----

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман куповине на лизинг моторног возила за службене потребе стране амбасаде

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-548/2006-04 од 16.5.2006. год.)

Одредбом члана 24. став 1. тачка 16) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 и 61/05, у даљем тексту: Закон), ПДВ се не плаћа на добра и услуге намењене за:

- 1) службене потребе дипломатских и конзуларних представништава;
- 2) службене потребе међународних организација, ако је то предвиђено међународним уговором;
- 3) личне потребе страног особља дипломатских и конзуларних представништава, укључујући и чланове њихових породица;
- 4) личне потребе страног особља међународних организација, укључујући чланове њихових породица, ако је то предвиђено међународним уговором.

Правилником о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 124/04, 140/04, 27/05, 54/05 и 68/05, у даљем тексту: Правилник), у делу 1.8. Дипломатска и конзуларна представништва и међународне организације, у члану 17. тачка 1) подтачка (1) прописано је да пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 1б) Закона обвезник може да оствари за промет добара и услуга који врши за службене потребе носиоца права – дипломатских и конзуларних представништава у Републици, са изузетком конзулата којима руководе почасни конзуларни функционери.

Пореско ослобођење из члана 17. тачка 1) подтачка (1) овог правилника обвезник може, у складу с одредбом члана 18. став 1. Правилника, да оствари ако поседује фотокопију потврде о реципроцитету издату од стране министарства надлежног за иностране послове (у даљем тексту: основна потврда), као и оригинал службеног налога за набавку добара и услуга и увоз добара без ПДВ, који издаје овлашћено лице носиоца права.

Ставом 2. истог члана Правилника прописано је да се службени налог из става 1. тачка 2) овог члана издаје на Обрасцу СНПДВ – Службени налог за набавку добара и услуга и увоз добара без ПДВ, који чини саставни део овог правилника.

Службени налог из става 1. тачка 2) овог члана издаје се у три примерка, од којих се два дају обвезнику, а трећи задржава носилац права за своје потребе (члан 18. став 3. Правилника).

Ставом 4. овог члана Правилника предвиђено је да је одговорни представник носиоца права (шеф мисије, стални представник и др.) дужан да пре издавања првог службеног налога Централни Пореске управе (у даљем тексту: Централна) достави податке о лицима овлашћеним за издавање службених налога са депонованим потписима тих лица, као и да достави обавештење о променама лица којима је дато ово овлашћење у року од 15 дана од

дана настанка промене.

У случају када носилац права пре истека рока од три године од дана набавке добара у Републици, односно из увоза, без плаћања ПДВ, та добра пренесе трећем лицу путем продаје, поклона или на други начин (у даљем тексту: отуђење), дужан је да, сагласно члану 21. Правилника, на промет тих добара плати ПДВ који није био плаћен при њиховој набавци у Републици, односно из увоза. Отуђење се не односи на добра чија је појединачна вредност до 50 евра у динарској противвредности, који носиоци права поклањају другим лицима, у складу с њиховим функцијама.

У складу с наведеним одредбама Закона и Правилника, а уз испуњење прописаних услова, када страна амбасада за службене потребе набавља моторно возило у Републици, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ који је извршио промет овог добра има право на одбитак претходног пореза по том основу.

При томе, напомињемо да могућност куповине моторног возила на лизинг није предмет уређивања Закона о порезу на додату вредност.

2. Порески третман промета добара намењених личним потребама дипломатских агената, конзуларних функционера, чланова особља међународних организација, укључујући и чланове њихових породица, као и право на рефакцију ПДВ страних држављана

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-157/2006-04 од 12.5.2006. год.)

1. Одредбом члана 24. став 1. тачка 16) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 и 61/05, у даљем тексту: Закон) прописано је пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на добра и услуге намењене за:

(1) службене потребе дипломатских и конзуларних пред-

ставништва;

(2) службене потребе међународних организација, ако је то предвиђено међународним уговором;

(3) личне потребе страног особља дипломатских и конзуларних представништва, укључујући и чланове њихових породица;

(4) личне потребе страног особља међународних организација, укључујући чланове њихових породица, ако је то предвиђено међународним уговором.

Правилником о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 124/04, 140/04, 27/05, 54/05 и 68/05, у даљем тексту: Правилник), у делу 1.8. Дипломатска и конзуларна представништва и међународне организације, у члану 17. тачка 2) прописано је да пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 16) Закона обвезник може да оствари за промет добара и услуга који врши за личне потребе:

(1) конзуларних агената и чланова њихових породица који са њима живе у заједничком домаћинству, ако нису држављани Републике или немају у Републици пребивалиште;

(2) конзуларних функционера и чланова њихових породица који са њима живе у заједничком домаћинству, ако нису држављани Републике или немају у Републици пребивалиште, са изузетком почасних конзуларних функционера и чланова њихових породица;

(3) чланова административног и техничког особља дипломатских и конзуларних представништва, ако нису држављани Републике или немају у Републици пребивалиште, са изузетком чланова особља конзулата којима руководе почасни конзуларни функционери;

(4) конзуларних службеника, ако нису држављани Републике или немају у Републици пребивалиште, са изузетком конзуларних службеника у конзулатима којима руководе почасни

конзуларни функционери;

(5) чланова особља међународних организација, односно представништва међународних организација и чланова њихових породица који са њима живе у заједничком домаћинству, ако нису држављани Републике или немају у Републици пребивалиште, ако је такво ослобођење предвиђено међународним уговором;

(6) чланова административног и техничког особља међународних организација, односно представништва међународних организација ако нису држављани Републике или немају у Републици пребивалиште, ако је такво ослобођење предвиђено међународним уговором.

Пореско ослобођење из члана 17. тачка 2) овог правилника обвезник може, према члану 19. став 1. Правилника, да оствари ако поседује фотокопију основне потврде (потврда о реципроцитету, односно документ којим се потврђује да је пореско ослобођење предвиђено међународним уговором, издат од стране министарства надлежног за иностране послове), као и оригинал налога за набавку добара и услуга и увоз добара без ПДВ за личне потребе носиоца права који издаје овлашћено лице носиоца права из члана 17. тачка 1) овог правилника, а чији потпис је депонован код Централне.

Ставом 2. истог члана Правилника прописано је да се налог из става 1. тачка 2) овог члана издаје на Обрасцу ЛНПДВ – Налог за набавку добара и услуга и увоз добара без ПДВ за личне потребе носиоца права, који чини саставни део овог правилника.

Налог из става 1. тачка 2) овог члана издаје се у три примерка, од којих се два дају обвезнику, а трећи задржава носилац права из члана 17. тачка 1) овог правилника за своје потребе (члан 19. став 3. Правилника).

Ставом 4. овог члана Правилника предвиђено је да је одговорни представник носиоца права (шеф мисије, стални представник и др.) дужан да до 31. јануара текуће године достави Централни списак лица која имају право набавке добара и услуга

без ПДВ са депонованим потписима ових лица, као и да достави обавештење о променама списка лица која имају право набавке добара и услуга без ПДВ у року од 15 дана од дана настанка промене.

У случају када носилац права пре истека рока од три године од дана набавке добара у Републици, односно из увоза, без плаћања ПДВ, та добра пренесе трећем лицу путем продаје, поклона или на други начин (у даљем тексту: отуђење), дужан је да, сагласно члану 21. Правилника, на промет тих добара плати ПДВ који није био плаћен при њиховој набавци у Републици, односно из увоза. Отуђење се не односи на добра чија је појединачна вредност до 50 евра у динарској противвредности, који носиоци права поклањају другим лицима, у складу с њиховим функцијама.

У складу с наведеним одредбама Закона и Правилника, а уз испуњење прописаних услова, када носиоци права из члана 17. тачка 2) Правилника набављају добра у Републици за личне потребе, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ који је извршио промет тих добара има право на одбитак претходног пореза по том основу.

Међутим, ако се дипломатско односно конзуларно представништво или међународна организација односно лице из члана 24. став 1. тачка 16) овог закона не определи да изврши набавку или увоз добара, односно прими услуге, намењене њиховим службеним, односно личним потребама, уз пореско ослобођење, има право на рефакцију ПДВ (члан 55а став 1. Закона). Право на рефакцију ПДВ у овом случају може се остварити под условима и на начин прописаним одредбама става 2. истог члана Закона и одредбама члана 6б Правилника о поступку остваривања права на повраћај ПДВ и о начину и поступку рефракције ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 107/04 и 65/05).

2. Према одредби члана 56. Закона, на захтев страног држављанина који није обвезник и нема пребивалиште у Републици извршиће се рефакција ПДВ под условима из члана 24.

став 1. тачка 4) овог закона.

Одредбом члана 24. став 1. тачка 4) Закона прописано је пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза за промет добара која инострани прималац отпрема у пртљагу који носи са собом у иностранство, ако:

(1) се добра отпремају пре истека три календарска месеца по испоруци тих добара;

(2) је укупна вредност испоручених добара већа од 150 EUR, у динарској противвредности, по средњем курсу Народне банке Србије, укључујући ПДВ.

Према одредби члана 7. став 1. Правилника о поступку остваривања права на повраћај ПДВ и о начину и поступку рефакције ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 107/04 и 65/05, у даљем тексту: Правилник), купац – страни држављанин из члана 56. Закона (у даљем тексту: купац), који купљена добра у Републици отпрема у пртљагу који носи са собом у иностранство право на рефакцију ПДВ за отпремљена добра остварује на основу захтева за рефакцију који, на захтев купца, попуњава обвезник – продавац.

Одредбама ст. 2. и 3. истог члана Правилника прописано је да се захтев из става 1. овог члана подноси на Обрасцу РЕФ 4 – Захтев страног држављанина за рефакцију, који је одштампан уз овај правилник и чини његов саставни део, а који се попуњава у три примерка, од којих оригинал и једну копију продавац даје купцу, а другу копију задржава у својој документацији.

Продавац наплаћује од купца укупну вредност испоручених добара са ПДВ, а у пореској пријави исказује накнаду за испоручена добра и ПДВ као дуговани (члан 7. став 4. Правилника).

Купац остварује право на рефакцију ПДВ ако приликом напуштања царинског подручја Републике царинском органу да на увид рачуне, купљена добра и оригинал попуњеног Обрасца РЕФ 4 (члан 8. став 1. Правилника).

Према одредби става 2. истог члана Правилника, пре овере

Обрасца РЕФ 4 царински орган дужан је да утврди да ли:

1) су подаци из путне исправе истоветни са подацима из Обрасца РЕФ 4;

2) су добра дата на увид истоветна са добрима наведеним у Обрасцу РЕФ 4 и на приложеним рачунима, као и да та добра нису коришћена;

3) је укупна вредност добара са ПДВ исказана на Обрасцу РЕФ 4 већа од 10.000 динара, односно 150 EUR у динарској противвредности, по средњем курсу Народне банке Србије, укључујући ПДВ;

4) се добра износе пре истека рока од три месеца од дана испоруке (куповине) у Републици;

5) је оригинал Обрасца РЕФ 4 оверио и потписао продавац.

Ако су испуњени услови из става 2. овог члана, царински орган оверава оригинал Обрасца РЕФ 4 и приложене рачуне потписом и печатом и у Образац РЕФ 4 уноси датум изношења добара са царинског подручја Републике (одредба члана 8. став 3. Правилника).

Према одредби става 4. истог члана Правилника, оригинал рачуна и оверен Образац РЕФ 4 враћа се купцу, а копију Обрасца РЕФ 4 царински орган задржава за своје потребе.

Одредбом члана 9. став 1. Правилника прописано је да се купцу или подносиоцу захтева за рефакцију (доносиоцу овереног оригинала Обрасца РЕФ 4) плаћени ПДВ враћа ако у року од шест месеци од дана издавања рачуна, продавцу од кога је купљено добро достави оверен оригинал Обрасца РЕФ 4 на коме је потврђено да су испуњени услови из члана 8. став 2. овог правилника.

Ако је оверени оригинал Обрасца РЕФ 4 из става 1. овог члана достављен поштом, купац или подносилац захтева доставља продавцу број рачуна у банци на који ће се извршити рефакција плаћеног ПДВ, ако тај број рачуна није наведен у Обрасцу РЕФ 4

(члан 9. став 2. Правилника).

На основу овереног оригинала Обрасца РЕФ 4 из става 1. овог члана, а у складу с одредбама ст. 3. и 4. истог члана Правилника, продавац врши рефакцију плаћеног ПДВ купцу или подносиоцу захтева у динарима готовинском исплатом или уплатом на рачун у банци који наведе купац или подносилац захтева.

Ако је исплата у готовини, продавац је обавезан да изврши рефакцију ПДВ одмах, а ако се дозначава на рачун купца, односно подносиоца захтева, уплата се врши у року од 15 дана од дана пријема захтева (став 5. члана 9. Правилника).

Купац или подносилац захтева, у складу с одредбом става 6. истог члана Правилника, потписом на овереном оригиналу Обрасца РЕФ 4 из става 1. овог члана потврђује пријем враћеног ПДВ у готовини.

Оверен оригинал Обрасца РЕФ 4 из става 1. овог члана потписан од стране купца или подносиоца захтева о пријему враћеног ПДВ у готовини, односно извршен налог за пренос средстава по основу рефакције ПДВ, служи продавцу као доказ за пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза (члан 9. став 7. Правилника).

Према одредби члана 10. став 1. Правилника, продавац је обавезан да води посебну евиденцију о издатим Обрасцима РЕФ 4 и о рефакцији купцима на Обрасцу РЕФ 4Е, који је одштампан уз овај правилник и чини његов саставни део.

Одредбом става 2. истог члана Правилника прописано је да образац РЕФ 4Е садржи податке о:

- 1) евиденционом броју Обрасца РЕФ 4;
- 2) броју путне исправе страног држављанина;
- 3) броју и датуму рачуна из Обрасца РЕФ 4;
- 4) износу накнаде за испоручена добра без ПДВ;
- 5) износу ПДВ садржаног у накнади за испоручена добра;

- б) датуму пријема овереног оригинала Обрасца РЕФ 4;
- 7) износу ПДВ који је враћен на име рефакције;
- 8) датуму рефакције ПДВ.

Сагласно одредби члана 11д став 1. Правилника о облику и садржини пријаве за евидентирање обвезника ПДВ, поступку евидентирања и брисања из евиденције и о облику и садржини пореске пријаве ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 94/04 и 108/05, у даљем тексту: Правилник о ПДВ пријавама), обвезник ПДВ који изврши рефакцију ПДВ страном држављанину, у пољу 003, односно 004 смањује износ накнаде за извршени промет за износ накнаде по основу промета извршеног страном држављанину, а у пољу 103, односно 104 смањује износ обрачунатог ПДВ за износ извршене рефакције ПДВ.

У складу с одредбом става 2. истог члана Правилника о ПДВ пријавама, ако износ обрачунатог ПДВ из става 1. овог члана није довољан да би се извршило смањење ПДВ за износ извршене рефакције ПДВ, обвезник ПДВ у пољу 108 повећава износ ПДВ за износ ПДВ за који није могао да изврши смањење обрачунатог ПДВ.

Износ накнаде без ПДВ за добра испоручена страном држављанину, а за која је извршена рефакција ПДВ, обвезник ПДВ исказује као пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза у пољу 001 (став 3. истог члана Правилника о ПДВ пријавама).

У складу с наведеним законским и подзаконским одредбама, а уз испуњење прописаних услова, када купац – страни држављанин набављена добра у Републици отпрема са собом у иностранство може да оствари право на рефакцију ПДВ, а продавац – обвезник ПДВ који је извршио рефакцију ПДВ купцу има право на пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза по основу промета добара извршеног стра-

ном држављанину.

3. Пореска стопа код опорезивања промета рол кобасица, рол виршли, коктел виршли, кроасана пуњених шунком, панцерота, италијанских пирошки, пекарских производа пуњених кобасицом, виршлом, шунком, палачинки и сендвича

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00285/2006-04 од 12.5.2006. год.)

Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 и 61/05, у даљем тексту: Закон), у члану 23. став 1, прописано је да општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 18%.

Према одредби става 2. тачка 1) истог члана Закона, по посебној стопи ПДВ од 8% опорезује се промет хлеба и других пекарских производа, млека и млечних производа, брашна, шећера, јестивог уља од сунцокрета, кукуруза, уљане репице, соје и маслине, јестиве масноће животињског и биљног порекла и меда.

Правилником о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04, 140/04 и 65/05, у даљем тексту: Правилник), у члану 2. став 2, прописано је да се пекарским производима, у смислу члана 23. став 2. тачка 1) Закона, сматрају све врсте пецива, укључујући и пуњена пецива, бурека-пита, симит, погачице, крофне и слични производи, мекике и слични производи, перце и ђевреци, грисини, пењерлије, коре за питу и коре за гибаницу.

У складу с наведеним одредбама Закона и Правилника, промет пекарских производа – пецива (рол кобасице, рол виршле, коктел виршле, кроасани пуњени шунком, као и други пекарски производи пуњени кобасицом, виршлом, шунком) опорезује се по посебној стопи ПДВ од 8%.

Промет италијанских пирошки, пица панцерота,

палачинки и сендвича опорезује се по општој стопи ПДВ од 18%.

4. Порески третман туристичких услуга које пружају туристичке агенције

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-543/2006-04 од 11.5.2006. год.)

Одредбама члана 35. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 и 61/05) прописан је посебан поступак опорезивања за туристичке агенције које путницима пружају јединствене туристичке услуге.

Наиме, према одредби члана 35. став 1. Закона, туристичком агенцијом, у смислу овог закона, сматра се обвезник који путницима пружа туристичке услуге и у односу на њих иступа у своје име, а за организацију путовања прима добра и услуге других обвезника које путници непосредно користе (у даљем тексту: претходне туристичке услуге).

Одредбом става 2. истог члана Закона прописано је да се туристичке услуге које пружа туристичка агенција сматрају, у смислу овог закона, јединственом услугом.

Основица јединствене туристичке услуге коју пружа туристичка агенција је износ који представља разлику између укупне накнаде коју плаћа путник и стварних трошкова које туристичка агенција плаћа за претходне туристичке услуге, уз одбитак ПДВ који је садржан у тој разлици (члан 35. став 4. Закона).

Туристичка агенција за туристичке услуге из става 1. овог члана не може да исказује и обрачунава ПДВ у рачунима и другим документима и нема право на одбитак претходног пореза на основу претходних туристичких услуга које су јој исказане у рачуну (члан 35. став 7. Закона).

У складу с наведеним законским одредбама, туристичка агенција која путницима пружа јединствене туристичке услуге дужна је да по основу пружања услуга обрачуна и плати ПДВ у складу са Законом, а нема право да за промет ових услуга исказује и обрачунава ПДВ у рачунима и другим документима и нема право

на одбитак ПДВ који је обрачунао и исказао у рачуну претходни учесник у промету за претходне туристичке услуге. Основицу за обрачун ПДВ за јединствене туристичке услуге чини износ разлике између укупне накнаде коју плаћа путник и стварних трошкова које туристичка агенција плаћа за претходне туристичке услуге, уз одбитак ПДВ који је садржан у тој разлици.

Према томе, за промет јединствене туристичке услуге туристичка агенција не може да оствари пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза, с обзиром да је за ове услуге прописан посебан поступак опорезивања у оквиру којег не постоји могућност исказивања ПДВ у рачунима или другим документи-ма која служе као рачун, као ни могућност остваривања права на одбитак претходног пореза обрачунаог од стране претходног учесника у промету за претходне туристичке услуге.

При томе, напомињемо да је туристичка агенција, у складу с одредбом члана 46. став 1. Закона и одредбама Правилника о облику, садржини и начину вођења евиденције о ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 107/04 и 65/05), дужна да, ради правилног обрачунавања и плаћања ПДВ, води евиденцију која обезбеђује вршење контроле.

5. Пореска стопа која се примењује на промет и увоз потпуне крмне смеше за исхрану животиња – јелена, фазана, дивљих свиња и риба

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-496/2006-04 од 9.5.2006. год.)

Према одредби члана 23. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 и 61/05), општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 18%.

Одредбом става 2. тачка б) истог члана Закона прописано је, између осталог, да се промет и увоз комплетне крмне смеше за

исхрану стоке опорезује по посебној стопи ПДВ од 8%.

Комплетном крмном смешом за исхрану стоке, у смислу члана 23. став 2. тачка б) Закона, а у складу с одредбом члана 5а став 4. Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04, 140/04 и 65/05, у даљем тексту: Правилник), сматрају се потпуне смеше које служе за подмирење потреба животиња у хранљивим материјама, у складу с прописима којима се уређује квалитет и други захтеви за храну за животиње, као и уљане погаче добијене екстракцијом уља од соје и уљане погаче од сунцокрета.

Према одредби члана 5а став 5. Правилника, живом стоком, у смислу члана 23. став 2. тачка б) Закона, сматрају се говеда, коњи, свиње, овце, козе, живина, домаћи зечеви (кунићи) и пчеле.

У складу с наведеним одредбама Закона и Правилника, промет и увоз потпуне крмне смеше за исхрану животиња – јелена, фазана, дивљих свиња и риба опорезује се по општој пореској стопи од 18%.

6. Пореска стопа која се примењује на промет и увоз ортопедских уложака

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-105/2006-04 од 9.5.2006. год.)

Према одредби члана 23. став 2. тачка 4) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 и 61/05, у даљем тексту: Закон), прописано је да се по посебној стопи ПДВ од 8%, између осталог, опорезује промет или увоз ортопедских и протетичких средстава.

Према одредби члана 3. тачка 4) подтачка (3) Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04, 140/04 и 65/05, у

даљем тексту: Правилник), ортотичким и протетичким средствима, у смислу члана 23. став 2. тачка 4) Закона, сматрају се ортопедски улошци.

Сагласно наведеним одредбама Закона и Правилника, на промет и увоз ортопедских уложака ПДВ се обрачунава и плаћа по посебној стопи од 8%.

7. Могућност ослобађања од плаћања пореза на додату вредност промета услуга емитовања телевизијског спота који телевизијске куће емитују без накнаде у оквиру кампање „Где је сада ваше дете“

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-сл./2006-04 од 9.5.2006. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 и 61/05) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (одредба члана 5. став 1. Закона).

Прометом услуга уз накнаду, у складу с одредбом члана 5. став 4. тачка 3) Закона, сматра се свако друго пружање услуга без накнаде.

Сагласно наведеним законским одредбама, обвезник ПДВ (телевизијска кућа) који, без накнаде, пружа услугу емитовања телевизијског спота у оквиру кампање „Где је сада ваше дете“ дужан је да за извршени промет ове услуге обрачуна и плати ПДВ по општој пореској стопи од 18%, у складу са Законом. У том случају, а према одредбама члана 18. ст. 1. и 2. Закона, основицу за обрачун ПДВ чини набавна цена те или сличне услуге, тј. цена по којој се та услуга може примити у моменту извршења промета

услуге.

8. Обавеза евидентирања за ПДВ Универзитетске библиотеке

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-2920/2005-04 од 8.5.2006. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 и 61/05, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредбама члана 8. ст. 1. и 2. Закона, порески обвезник је лице које самостално обавља промет добара и услуга у оквиру обављања делатности, којом се сматра трајна активност произвођача, трговца или пружаоца услуга у циљу остваривања прихода, укључујући и делатности експлоатације природних богатстава, пољопривреде, шумарства и самосталних занимања.

Сматра се да обвезник обавља делатност и када је врши у оквиру пословне јединице (став 3. истог члана Закона).

Према ст. 4. и 5. истог члана Закона, обвезник је и лице у чије име и за чији рачун се врши испорука добара или пружање услуга, као и лице које врши испоруку добара, односно пружање услуга у своје име, а за рачун другог лица.

Одредбом члана 33. став 1. Закона прописано је да лице чији укупан промет добара и услуга, осим промета опреме и објекта за вршење делатности (у даљем тексту: укупан промет), у претходних 12 месеци није већи од 2.000.000 динара, односно ако при отпочињању или у току обављања делатности процени да у наредних 12 месеци неће остварити укупан промет већи од 2.000.000 динара (у даљем тексту: мали обвезник), не обрачунава ПДВ за извршени промет добара и услуга.

Мали обвезник нема право исказивања ПДВ у рачунима или другим документима, нема право на одбитак претходног пореза и није дужан да води евиденцију прописану овим законом

(став 2. члана 33. Закона).

Према ст. 3. и 4. истог члана Закона, мали обвезник који је у претходних 12 месеци остварио или процењује да ће у наредних 12 месеци остварити укупан промет већи од 1.000.000 динара може се одредити за обавезу плаћања ПДВ подношењем евиденционе пријаве, прописане у складу с овим законом, надлежном пореском органу. У том случају, обавеза плаћања ПДВ траје најмање две године.

По истеку рока од две године, обвезник може да поднесе захтев за престанак обавезе плаћања ПДВ надлежном пореском органу (став 5. члана 33. Закона).

Одредбом члана 38. став 1. Закона прописано је да је обвезник који је у претходних 12 месеци остварио укупан промет већи од 2.000.000 динара дужан да, најкасније до истека првог рока за предају периодичне пореске пријаве, поднесе евиденциону пријаву надлежном пореском органу.

У складу с наведеним законским одредбама, уколико је Универзитетска библиотека обвезник ПДВ који у претходних 12 месеци није остварио укупан промет већи од 2.000.000 динара односно који се, у смислу одредаба члана 33. ст. 3. и 4. Закона, није определио за обавезу плаћања ПДВ, у том случају не постоји обавеза евидентирања за ПДВ.

Међутим, уколико је Универзитетска библиотека обвезник ПДВ који је у претходних 12 месеци остварио укупан промет већи од 2.000.000 динара, у том случају постоји обавеза евидентирања за ПДВ, тј. обавеза подношења евиденционе пријаве надлежном пореском органу у прописаном року.

При томе, напомињемо да се у укупан промет библиотеке, поред накнаде за услугу издавања књига, тзв. чланарине, урачунава и приход који је, по основу обављања делатности у оквиру које се врши промет добара и услуга, пренет из буџета Републике Србије библиотеци – кориснику буџетских средстава, с обзиром да се ова

буџетска средства сматрају накнадом за извршени промет.

9. Опорезивање првог преноса права располагања на новоизграђеној канализацији који врши инвеститор – ЈП „Дирекција за изградњу и уређење“ Јавном комуналном предузећу „Водовод и канализација“ без накнаде, а чија је изградња започета у 2005. години и, при чему, инвеститор није користио право на одбитак ПДВ који су за овај промет обрачунавали претходни учесници у промету

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-2970/2005-04 од 8.5.2006. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 и 61/05, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу с одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Одредбом става 3. тачка 7) истог члана Закона прописано је да се прометом добара, у смислу овог закона, сматра и први пренос права располагања на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката, док је одредбом члана 2. став 1. Правилника о утврђивању новоизграђених грађевинских објеката и економски дељивих целина у оквиру тих објеката чији је први пренос права располагања предмет опорезивања ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 105/04) уређено да се новоизграђеним грађевинским објектима, у смислу члана 4. став 3. тачка 7) Закона, сматрају објекти у свим степенима изграђености који као такви могу бити предмет преноса права

располагања, а чија је изградња започета од 1. јануара 2005. године.

Са прометом добара уз накнаду, сагласно одредбама става 4. тачка 2) и става 5. истог члана Закона, изједначава се сваки други промет добара без накнаде, под условом да се ПДВ обрачунат у претходној фази промета на та добра или њихове саставне делове може одбити у потпуности или сразмерно.

Сваким другим прометом добара без накнаде, у смислу члана 4. став 4. тачка 2) Закона, а у складу с одредбом члана 4. Правилника о утврђивању шта се сматра узимањем и употребом добара која су део пословне имовине пореског обвезника, пружањем услуга и сваким другим прометом без накнаде и о утврђивању уобичајених количина пословних узорака и поклона мање вредности („Сл. гласник РС“, бр. 114/04) сматра се поклањање добара, осим поклањања пословних узорака и поклона мање вредности из чл. 7. и 8. овог правилника.

Одредбом члана 28. став 1. Закона прописано је да право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користе или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који, у складу с чланом 24. овог закона, постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредби члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу с овим законом, или документ о извршеном увозу добара у којем је исказан претходни порез, односно којим се потврђује да је прималац или увозник тако исказан ПДВ платио

приликом увоза.

Према ставу 3. истог члана Закона, у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. члана 28. Закона обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1-3. овог члана.

У складу с наведеним одредбама члана 28. Закона, обвезник ПДВ који врши набавку добара или примање услуга које не користи односно које неће користити за обављање његове делатности у оквиру које врши промет добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза, нема право да ПДВ обрачунат од стране другог учесника у промету, односно плаћен при увозу, одбије као претходни порез.

Према томе, на промет добара без накнаде, у конкретном случају на први пренос права располагања на новоизграђеној канализацији који врши инвеститор – ЈП „Дирекција за изградњу и уређење“ Јавном комуналном предузећу „Водовод и канализација“ ПДВ се не обрачунава и не плаћа, под условом да је обвезник ПДВ (ЈП „Дирекција за изградњу и уређење“) приликом набавке добара и примања услуга за изградњу предметног објекта определило намену набављених добара и услуга (да их неће користити за обављање његове делатности у оквиру које врши промет добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза), тако да ПДВ обрачунат од стране претходног учесника у промету, односно плаћен при увозу, није одбио као претходни порез од ПДВ који

дугује.

10. Порески третман увоза лекова (Rispolept) које бесплатно добија болница за неуропсихијатријска обољења од компаније из иностранства

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-347/2006-04 од 8.5.2006. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 и 61/05, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 26. став 1. тачка 1а) Закона, ПДВ се не плаћа на увоз добара која се увозе на основу уговора о донацији или као хуманитарна помоћ.

Према одредби члана 1. став 1. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи („Сл. лист СРЈ“, бр. 53/01, 61/01 и 36/02), државни органи, јединице локалне самоуправе, јавна предузећа, јавне установе, друге организације и заједнице које не остварују добит, као и домаће и стране хуманитарне организације могу примати донације и хуманитарну помоћ.

Одредбом члана 2. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи прописано је да донације и хуманитарна помоћ могу бити у роби, осим дувана и дуванских прерађевина, алкохолних пића и путничких аутомобила, услугама, новцу, хартијама од вредности, имовинским и другим правима.

У складу с наведеним законским одредбама, на увоз лекова (Rispolept) које неуропсихијатријска болница бесплатно добија од компаније из иностранства ПДВ се не плаћа, под условом да се увоз лекова врши за рачун ове болнице, што значи да је болница у Јединственој царинској исправи за стављање робе у слободан промет, тј. увоз добара, издатој у складу с царинским прописима,

наведена као власник робе (добара) која се увозе, као и под условом да се увоз у свему врши према одредбама Закона о донацијама и хуманитарној помоћи. Надлежни царински орган утврђује да ли се увоз врши у складу с поменутиим законом.

11. Пореско ослобођење увоза добара који се врши у складу са Уговором о донацији закљученим између Владе Републике Србије и ЕАР, а на основу Оквирног споразума између СРЈ и Комисије Европских заједница у циљу реализације програма развоја и унапређења комуналних делатности у општинама

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-378/2006-04 од 8.5.2006. год.)

1. Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 и 61/05, у даљем тексту: Закон), у члану 24. став 1. тачка 16а), прописано је да се ПДВ не плаћа на промет добара и услуга који се врши у складу с уговорима о донацији закљученим са државном заједницом Србија и Црна Гора, односно Републиком, а тим уговором је предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза.

Одредбом члана 26. тачка 1) Закона прописано је, између осталог, да се ПДВ не плаћа на увоз добара чији је промет, у складу с чланом 24. став 1. тач. 5), 10), 11) и 13)-16б) овог закона, ослобођен ПДВ.

Према одредби члана 5. Оквирног споразума СРЈ и Комисије Европских заједница, потписаног 25. новембра 2000. године, у циљу ефикасне примене овог Оквирног споразума Савеза влада ће предузети, између осталог, све неопходне мере да обезбеди да се целокупан увоз који се врши у складу с програмима помоћи Заједнице ослобађа царина, увозних дажбина или других фискалних оптерећења и такса које спадају у надлежност савезних органа, као и да се све локалне набавке које се врше у складу с про-

грамима помоћи Заједнице ослобађају пореза на промет или неких других еквивалентних фискалних оптерећења која спадају у надлежност савезних органа.

Пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 16а) Закона, а у складу с одредбом члана 21а став 1. Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 124/04, 140/04, 27/05, 54/05 и 68/05, у даљем тексту: Правилник), за промет добара и услуга који се врши у складу с уговорима о донацији закљученим са државном заједницом Србија и Црна Гора или са Републиком Србијом, под условом да је тим уговорима предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза, обвезник може да оствари ако промет добара и услуга непосредно врши:

1) лицу са којим је закључен уговор о донацији, односно лицу које је ангажовано за спровођење одређеног пројекта у Републици Србији од стране лица са којим је закључен уговор о донацији (у даљем тексту: имплементарни партнер);

2) лицу које је ангажовано за спровођење одређеног пројекта на територији Републике Србије од стране имплементарног партнера (у даљем тексту: подимплементарни партнер);

3) кориснику новчаних средстава која су предмет уговора о донацији, ако су та средства од стране даваоца донације или имплементарног партнера непосредно дата кориснику за финансирање одређеног пројекта у Републици Србији, као и кориснику добара или услуга који су предмет уговора о донацији, ако је та добра или услуге непосредно платио давалац донације.

Према одредби става 2. истог члана Правилника, републички орган надлежан за послове економских односа са иностранством доставља Пореској управи – Централни списак и копије закључених уговора о донацији, списак имплементарних партнера, као и податке о износу средстава која су предмет уговора о донацији.

Ставом 3. истог члана Правилника прописано је да импле-

ментарни партнер из става 1. тачка 1) овог члана доставља Централни списак подимплементарних партнера, као и копије уговора закључених са подимплементарним партнерима.

Према одредби члана 216 став 1. Правилника, пореско ослобођење из члана 21а став 1. тач. 1) и 2) овог правилника обвезник може да оствари ако поседује документ којим се потврђује да је промет добара и услуга према уговору о донацији ослобођен пореза (у даљем тексту: потврда о пореском ослобођењу за донације), који попуњава, потписује, оверава и издаје овлашћено лице имплементарног, односно подимплементарног партнера, у три примерка, које доставља Централни на оверу.

Ставом 2. истог члана Правилника прописано је да је одговорно лице имплементарног, односно подимплементарног партнера, дужно да, пре издавања прве потврде о пореском ослобођењу за донације, Централни достави отисак печата, податке о лицима овлашћеним за издавање потврда о пореском ослобођењу за донације са депонованим потписима тих лица, као и обавештење о променама лица којима је дато ово овлашћење, у року од 15 дана од дана настанка промене.

Ставом 3. истог члана Правилника прописано је да потврда о пореском ослобођењу за донације из става 1. овог члана садржи:

- 1) назив и адресу имплементарног, односно подимплементарног партнера;
- 2) број и датум потврде;
- 3) назив и број уговора о донацији ако је уговор заведен под одређеним бројем, као и назив и вредност пројекта;
- 4) назив, адресу и ПИБ обвезника ПДВ који врши промет добара или услуга уз пореско ослобођење;
- 5) вредност промета добара и услуга по предрачуноу, односно датум и износ уплаћених авансних средстава;
- 6) потпис и печат овлашћеног лица имплементарног, односно подимплементарног партнера;
- 7) број и датум овере од стране Централне и потпис

овлашћеног лица.

Одредбом става 4. истог члана Правилника прописано је да, изузетно од става 3. тачка б) овог члана, ако имплементарни, односно подимплементарни партнер, нема обавезу да поседује печат у складу с прописима своје земље, у том случају, уместо отиска печата, Централа доставља изјаву да не поседује печат, потписану од стране лица овлашћеног за издавање потврда о пореском ослобођењу за донације.

Према ставу 5. истог члана Правилника, Централа проверава да ли је уговор о донацији евидентиран код Централе, оверава сва три примерка потврде о пореском ослобођењу за донације, од којих два примерка враћа имплементарном, односно подимплементарном партнеру, а трећи задржава за своје потребе.

Ставом 6. истог члана Правилника прописано је да имплементарни, односно подимплементарни партнер доставља обвезнику један примерак оверене потврде из става 5. овог члана, а други задржава за своје потребе.

Пореско ослобођење из члана 21а став 1. тачка 3), а у складу с одредбом члана 21в овог правилника, обвезник може да оствари ако поседује потврду о пореском ослобођењу за донације, коју попуњава, потписује, оверава и издаје овлашћено лице републичког органа надлежног за послове економских односа са иностранством у четири примерка, од којих два примерка доставља кориснику донације, трећи Централа, а четврти задржава за своје потребе.

Сагласно ставу 2. истог члана Правилника, корисник донације доставља обвезнику један примерак потврде о пореском ослобођењу за донације, а други задржава за своје потребе.

Одредбом става 3. истог члана Правилника, потврда о пореском ослобођењу за донације садржи:

- 1) назив и адресу издаваоца потврде;
- 2) број и датум потврде;
- 3) назив и број уговора о донацији ако је уговор заведен под

одређеним бројем, као и назив и вредност пројекта ако се промет добара или услуга врши у циљу реализације одређеног пројекта у Републици Србији;

4) назив, адресу и ПИБ корисника донације;

5) назив, адресу и ПИБ обвезника ПДВ који врши промет добара или услуга уз пореско ослобођење;

6) вредност промета добара и услуга по предрачуну, односно датум и износ уплаћених авансних средстава;

7) потпис и печат овлашћеног лица издаваоца потврде.

Правилником о изменама и допунама Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 68/05, у даљем тексту: Правилник о изменама и допунама), у члану 8. прописано је да, ако се по основу уговора о донацији из члана 24. став 1. тачка 16а) Закона врши увоз добара у Републику, лице овлашћено за издавање потврда о пореском ослобођењу за донације издаје посебну потврду за увоз добара, на захтев пореског дужника (лице које увози добро), при чему ова потврда, уместо података прописаних чланом 21б став 3. тач. 4) и 5), односно чланом 21в став 3. тач. 5) и 6) Правилника (подаци о називу, адреси и ПИБ-у обвезника ПДВ који врши промет добара или услуга уз пореско ослобођење и вредности промета добара и услуга по предрачуну, односно датуму и износу уплаћених авансних средстава), садржи податке о називу, адреси и ПИБ-у лица за које се врши увоз добара, односно лица које може да оствари пореско ослобођење у складу с чланом 24. став 1. тачка 16а) Закона, као и вредности добара која се увозе исказаној у рачуну иностраног испоручиоца.

Одредбом члана 9. Правилника о изменама и допунама прописано је, између осталог, да уз пореску пријаву обвезник ПДВ доставља преглед потврда о пореском ослобођењу за донације, који садржи број и датум ових потврда и вредност промета добара и услуга, односно увоза добара, примљених у пореском периоду за који подноси пореску пријаву.

У складу с наведеним одредбама Закона, Правилника и Оквирног споразума између СРЈ и Комисије Европских заједница,

на промет добара и услуга који се врши у циљу реализације локалних инфраструктурних пројеката у области развоја и унапређења комуналних делатности у општинама, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ има право на одбитак претходног пореза по том основу. ПДВ се не обрачунава и не плаћа ни на увоз добара, уз испуњење свих наведених услова.

2. Одредбама члана 21. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03, 61/05 и 85/05) прописано је да се одредбе овог закона не примењују на плаћање увозних дажбина за робу која се увози, као ни на спровођење царинског поступка, ако је то другачије уређено међународним уговором.

Такође, чланом 5. став 1. алинеја 5. Закона о ратификацији Оквирног споразума између СРЈ и Европске уније („Сл. лист СЦГ – Међународни уговори“, бр. 2/03) наша држава се обавезала да ће целокупан увоз који се врши у складу с програмима помоћи Заједнице бити ослобођен царина, увозних дажбина или других фискалних оптерећења и такса.

Сходно наведеном, право на ослобођење од плаћања увозних дажбина на робу која се увози за инфраструктурне пројекте у области развоја и унапређења комуналних делатности у општинама може се остварити ако се надлежној царинарници, уз захтев за ослобађање од плаћања увозних дажбина, приложи и одговарајући уговор из којег се види да је роба финансирана из средстава Европске уније.

12. Порески третман услуге организовања међународног научног скупа као традиционалне летње школе из области природних наука која се наплаћује путем котизације

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-583/2006-04 од 5.5.2006. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 и 61/05, у даљем тексту: Закон)

прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (одредба члана 5. став 1. Закона).

Пореска основица код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 15) Закона прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на промет услуга из области науке и са њима непосредно повезаног промета добара и услуга од стране лица чија делатност није усмерена ка остваривању добити, а која су регистрована за ту делатност.

У смислу наведених законских одредаба, с обзиром да услуге организовања међународних научних скупова не спадају у услуге из области науке за које је прописано право на пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза, на накнаду за услугу организовања међународног научног скупа као традиционалне летње школе из области природних наука која се наплаћује путем котизације, ПДВ се обрачунава и плаћа по општој стопи од 18%, а обвезник ПДВ има право на одбитак претходног пореза по основу пружања ове услуге у складу са Законом.

13. Порески третман услуге стављања на располагање особља

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-2168/2005-04 од 5.5.2006. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност

(„Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 и 61/05, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Сагласно одредбама члана 12. ст. 1. и 2. Закона, место промета услуга је место у којем пружалац услуга обавља своју делатност, а ако се промет услуга врши преко пословне јединице, местом промета услуга сматра се место пословне јединице.

Одредбом става 3. тачка 4) подтачка (9) истог члана Закона прописано је да се, изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, местом промета услуге стављања на располагање особља сматра место у којем прималац услуге обавља делатност или има пословну јединицу за коју се пружа услуга, односно место у којем прималац услуге има седиште или пребивалиште.

Према одредби члана 17. став 1. Закона, пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра и пружене услуге, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

Према одредбама става 2. истог члана Закона, у основицу се урачунавају и:

1) акцизе, царина и друге увозне дажбине, као и остали јавни приходи, осим ПДВ;

2) сви споредни трошкови које обвезник зарачунава примаоцу добара и услуга.

У складу с наведеним законским одредбама, у конкретном случају када обвезник ПДВ – Дом здравља пружи услугу Дому за

старе и пензионере тако што одобри запосленом лекару специјалисти да 30% од пуног радног времена ради у Дому за старе и пензионере, при чему од Дома за старе и пензионере потражује новчани износ у висини сразмерног дела зарада лекара (30%), у том случају ради се о промету услуге за који постоји обавеза обрачуна и плаћања ПДВ по општој пореској стопи од 18%, а основицу за обрачун ПДВ чини укупан износ накнаде коју обвезник прима или треба да прими за пружену услугу.

14. Порески третман промета без накнаде добара (медаља, плакета, значака и др.) која би се произвела за потребе организације Европског првенства у ватерполу 2006. године

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00555/2006-04 од 5.5.2006. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 и 61/05, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу с одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Са прометом добара уз накнаду, сагласно одредбама става 4. тачка 2) и става 5. истог члана Закона, изједначава се сваки други промет добара без накнаде, под условом да се ПДВ обрачунат у претходној фази промета на та добра или њихове саставне делове може одбити у потпуности или сразмерно.

Сваким другим прометом добара без накнаде, у смислу

члана 4. став 4. тачка 2) Закона, а у складу с одредбом члана 4. Правилника о утврђивању шта се сматра узимањем и употребом добара која су део пословне имовине пореског обвезника, пружањем услуга и сваким другим прометом без накнаде и о утврђивању уобичајених количина пословних узорака и поклона мање вредности („Сл. гласник РС“, бр. 114/04) сматра се поклањање добара, осим поклањања пословних узорака и поклона мање вредности из чл. 7. и 8. овог правилника.

Одредбом члана 28. став 1. Закона прописано је да право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који, у складу с чланом 24. овог закона, постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредби члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу с овим законом, или документ о извршеном увозу добара у којем је исказан претходни порез, односно којим се потврђује да је прималац или увозник тако исказан ПДВ платио приликом увоза.

Према ставу 3. истог члана Закона, у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. члана 28. Закона обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

- 1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1-3. овог члана.

У складу с наведеним одредбама члана 28. Закона, обвезник ПДВ који врши набавку добара или примање услуга које не користи односно које неће користити за обављање његове делатности у оквиру које врши промет добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза, нема право да ПДВ обрачунат од стране другог учесника у промету, односно плаћен при увозу, одбије као претходни порез.

Према томе, на промет добара без накнаде (поклон), у конкретном случају медаља, плакета, значака и др., која се производе за потребе организације Европског првенства у ватерполу 2006. године, не постоји обавеза обрачуна и плаћања ПДВ, под условом да је обвезник ПДВ приликом набавке добара од којих ће бити произведена предметна добра определио намену набављених добара (да их неће користити за обављање његове делатности у оквиру које врши промет добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза), тако да ПДВ обрачунат од стране другог учесника у промету, односно плаћен при увозу, није одбио као претходни порез.

Међутим, обвезник ПДВ који је остварио право на одбитак претходног пореза по основу набавке добара од којих ће бити произведена добра за потребе организације Европског првенства у ватерполу 2006. године (медаље, плакете, значке и др.), из разлога што приликом набавке тих добара није био у сазнању да та добра неће користити за обављање своје делатности у оквиру које врши промет добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза, дужан је да на промет добара која даје без накнаде (поклон) обрачуна и плати ПДВ по општој стопи од 18%. У том случају, сагласно одредбама члана 18. ст. 1. и 2. Закона, основицу за обрачун ПДВ чини цена коштања тих или сличних добара у моменту промета, односно давања поклона, у коју није урачунат

ПДВ.

15. Опорезивање порезом на додату вредност услуга: стављање на располагање лиценце за коришћење софтвера за потребе обављања послова клиринга, системски софтвер и хардверску опрему за почетак функционисања Клириншко-обрачунског центра, инсталирање софтвера и обезбеђивање обуке за техничке кадрове, а које предузеће пружа Удружењу банака Србије на основу Уговора о дугорочној пословно-техничкој сарадњи, а које наплаћује кроз поделу прихода који Удружење банака оствари пружањем услуга клиринга

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-440/2006-04 од 4.5.2006. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 и 61/05, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Према одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Прометом услуга, у смислу овог закона, а у складу с одредбом члана 5. став 3. тачка 1) Закона, сматра се и пренос и уступање ауторских права, као и пренос, уступање и стављање на располагање патената, лиценци, заштитних знакова, као и других права интелектуалне својине.

У складу с наведеним законским одредбама, промет услуга: стављање на располагање лиценце за коришћење софтвера за потребе обављања послова клиринга, системски софтвер и хардверску опрему за почетак функционисања Клириншко-обрачунског центра, инсталирање софтвера и обезбеђивање обуке за техничке кадрове, а које предузеће пружа Удружењу банака

Србије на основу Уговора о дугорочној пословно-техничкој сарадњи, ПДВ се обрачунава и плаћа по општој стопи од 18%, независно од тога што се накнада за пружање наведених услуга наплаћује кроз поделу прихода који Удружење банака Србије оствари пружањем услуга клиринга (пребијање узајамних потраживања између банака по основу издатих чекова грађана) за које Удружење банака Србије нема обавезу обрачуна и плаћања ПДВ.

Наиме, одредбом члана 25. став 1. тачка 5) Закона прописано је да се ПДВ не плаћа у промету новца и капитала, и то код пословања и посредовања у пословању депозитима, текућим и жиро рачунима, налозима за плаћање, као и платним прометом и дознакама.

У смислу наведене законске одредбе, на накнаду за обављање послова клиринга – пребијање узајамних потраживања између банака по основу издатих чекова грађана, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ нема право на одбитак претходног пореза, с обзиром да се послови клиринга сматрају пословима платног промета за које је прописано пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза.

Према томе, а у складу с одредбама члана 28. Закона, Удружење банака Србије нема право на одбитак ПДВ обрачунатог од стране предузећа које му пружа услуге за промет услуга: стављање на располагање лиценце за коришћење софтвера за потребе обављања послова клиринга, системски софтвер и хардверску опрему за почетак функционисања Клириншко-обрачунског центра, инсталирање софтвера и обезбеђивање обуке за техничке кадрове, с обзиром да Удружење банака Србије користи наведене услуге за промет услуга клиринга по основу којег нема право на одбитак претходног пореза.

При томе, напомињемо да се одредба члана 5. став 6. Закона, којом се уређује јединственост промета услуге, тј. којом је прописано да се у случају када се уз услугу врши споредно пружање услуга или споредна испорука добара сматра да је пружена једна услуга, односи увек на промет услуге извршен од стране једног

обвезника ПДВ.

16. Порески третман увоза рачунарске опреме (софтверски пакети) коју као донацију из иностранства добијају Факултет техничких наука, Грађевински факултет и Факултет информационих технологија

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-473/2006-04 од 3.5.2006. год.)

Одредбом члана 26. тачка 1а) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 и 61/05) прописано је да се ПДВ не плаћа на увоз добара која се увозе на основу уговора о донацији или као хуманитарна помоћ.

Према одредби члана 1. став 1. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи („Сл. лист СРЈ“, бр. 53/01, 61/01 и 36/02) државни органи, јединице локалне самоуправе, јавна предузећа, јавне установе, друге организације и заједнице које не остварују добит, као и домаће и стране хуманитарне организације могу примати донације и хуманитарну помоћ.

Одредбом члана 2. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи прописано је да донације и хуманитарна помоћ могу бити у роби, осим дувана и дуванских прерађевина, алкохолних пића и путничких аутомобила, услугама, новцу, хартијама од вредности, имовинским и другим правима.

У складу с наведеним законским одредбама, на увоз рачунарске опреме (софтверских пакета) коју као донацију из иностранства добијају Факултет техничких наука, Грађевински факултет и Факултет информационих технологија не плаћа се ПДВ, ако се увоз у свему врши према одредбама Закона о донацијама и хуманитарној помоћи. Према томе, уколико су Факултет техничких наука, Грађевински факултет и Факултет информационих технологија декларисани у Јединственој царинској исправи као корисници увоза (власници опреме), може се применити одредба члана 26. тачка 1а) Закона. Надлежни царински орган утврђује

да ли се увоз врши у складу с поменути*м* законом.

17. Могућност ослобођења од плаћања ПДВ на увоз медицинске опреме коју као донацију од Амбасаде Јапана у Србији и Црној Гори добијају КБЦ „Звездара“ и Институт за здравствену заштиту мајке и детета

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 413-00-374/2006-04 од 17.4.2006. год.)

Одредбом члана 26. тачка 1а) Закона о порезу о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 и 61/05, у даљем тексту: Закон) прописано је да се ПДВ не плаћа на увоз добара која се увозе на основу уговора о донацији или као хуманитарна помоћ.

Према одредби члана 1. став 1. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи („Сл. лист СРЈ“, бр. 53/01, 61/01 и 36/02) државни органи, јединице локалне самоуправе, јавна предузећа, јавне установе, друге организације и заједнице које не остварују добит, као и домаће и стране хуманитарне организације могу примати донације и хуманитарну помоћ.

Одредбом члана 2. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи прописано је да донације и хуманитарна помоћ могу бити у роби, осим дувана и дуванских прерађевина, алкохолних пића и путничких аутомобила, услугама, новцу, хартијама од вредности, имовинским и другим правима.

У складу с наведеним законским одредбама, на увоз медицинске опреме коју као донацију од Амбасаде Јапана у Србији и Црној Гори добијају КБЦ „Звездара“ у Београду и Институт за здравствену заштиту мајке и детета у Новом Београду не плаћа се ПДВ, ако се увоз у свему врши према одредбама Закона о донацијама и хуманитарној помоћи. Према томе, уколико су КЦБ „Звездара“ односно Институт за здравствену заштиту мајке и детета декларисани у Јединственој царинској исправи као корисник увоза (власник опреме), може се применити одредба члана 26. тачка 1а) Закона. Надлежни царински орган утврђује да ли се увоз

врши у складу с поменутиим законом.

18. Могућност ослобађања од плаћања ПДВ на увоз две CNC машине које Техничка школа из Аранђеловца купује у иностранству из средстава донације добијених на основу Уговора о давању финансијске помоћи закљученог између Скупштине општине Аранђеловац и Јужноморавског региона Републике Чешке у циљу реализације пројекта „Обука за рад на CNC машинама“

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-459/2006-04 од 13.4.2006. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 и 61/05, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Увоз је сваки унос добара у царинско подручје Републике (члан 7. Закона).

Сагласно одредби члана 26. тачка 1а) Закона, ПДВ се не плаћа на увоз добара која се увозе на основу уговора о донацији или као хуманитарна помоћ.

Према одредби члана 1. став 1. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи („Сл. лист СРЈ“, бр. 53/01, 61/01 и 36/02, у даљем тексту: Закон) државни органи, јединице локалне самоуправе, јавна предузећа, јавне установе, друге организације и заједнице које не остварују добит, као и домаће и стране хуманитарне организације могу примати донације и хуманитарну помоћ.

Донације и хуманитарна помоћ могу бити у роби, осим дувана и дуванских прерађевина, алкохолних пића и путничких аутомобила, услугама, новцу, хартијама од вредности, имовинским и другим правима (члан 2. Закона).

Одредбом члана 3. Закона прописано је, између осталог, да је увоз робе која се купује из средстава добијених од донације сло-

бодан.

Сагласно одредби члана 4. Закона, увоз робе по основу донације и хуманитарне помоћи може се вршити ако роба испуњава услове прописане за стављање у промет, односно употребу на домаћем тржишту.

Чланом 6. Закона прописани су услови које прималац донације мора да испуњава како би роба која је предмет донације била ослобођена плаћања царине, других увозних дажбина и такси које се плаћају приликом увоза робе која је предмет донације. У ту сврху, уз захтев за ослобођење, царинарници се, између осталог, прилаже и изјава донатора из које се види да се роба плаћа из средстава прикупљених по основу донације и изјава да ће роба бити употребљена у хуманитарне, научне, просветне, културне, спортске, верске, уметничке сврхе и сл.

У складу с наведеним законским одредбама, на увоз две CNC машине које Техничка школа из Аранђеловца купује у иностранству из средстава донације добијених на основу Уговора о давању финансијске помоћи закљученог између Скупштине општине Аранђеловац и Јужноморавског региона Републике Чешке у циљу реализације пројекта „Обука за рад на CNC машинама“, ПДВ се не плаћа ако се увоз у свему врши према одредбама Закона о донацијама и хуманитарној помоћи. Према томе, уколико је Техничка школа из Аранђеловца декларисана у Јединственој царинској исправи као корисник увоза (власник робе), може се применити одредба члана 26. тачка 1а) Закона. Надлежни царински орган утврђује да ли се увоз врши у складу с наведеним законом.

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Плаћање пореза на пренос апсолутних права на непокретности у случају одбијања продавца стана да исплати уговорени новчани износ због кашњења у предаји поседа некретнине која је предмет уговора

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00575/2006-04 од 15.5.2006. год.)

1. Сагласно одредби члана 23. тачка 1), а у вези с чланом 2. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01... 135/04) порез на пренос апсолутних права се плаћа код преноса права својине на непокретности уз накнаду.

Преносом уз накнаду, у смислу Закона, не сматра се пренос апсолутног права на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (члан 24а Закона).

Према томе, када конкретан пренос права на стану подлеже плаћању пореза на додату вредност, на тај пренос се не плаћа порез на пренос апсолутних права (тј. нема двоструког опорезивања по основу једног истог преноса).

2. Одбијање продавца стана да исплати уговорени новчани износ због кашњења у предаји поседа некретнине која је предмет

уговора ствар је облигационих односа између купца и продавца стана, а не пореско-правно питање, те није у надлежности Министарства финансија да у вези с тим даје мишљење.

2. Порески третман донације новчаних средстава Покрајинском омбудсману Аутономне покрајине Војводине

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-02903/2005-04 од 12.5.2006. год.)

Према одредби члана 14. став 3. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 80/02 и 135/04) порез на наслеђе и поклон плаћа се и на наслеђени, односно на поклон примљени готов новац, штедне улоге, депозите у банкама, новчана потраживања, права интелектуалне својине, уделе у правном лицу, хартије од вредности, право својине на употребљаваном моторном возилу, употребљаваном пловном објекту, односно употребљаваном ваздухоплову на сопствени погон, осим државног, и друге покретне ствари.

Одредбом члана 21. став 1. тачка 8) Закона прописано је да порез на наслеђе и поклон не плаћа Република Србија као наследник, односно поклонопримац.

Одредбом члана 6. Устава Републике Србије („Сл. гласник РС“, бр. 1/90) прописано је да у Републици Србији постоје Аутономна покрајина Војводина и Аутономна покрајина Косово и Метохија, као облици територијалне аутономије. Сходно члану 111. став 2. Устава Републике Србије, органи аутономне покрајине су скупштина, извршно веће и органи управе.

По нашем мишљењу, са становишта примене одредбе члана 21. став 1. тачка 8) Закона, донација у новцу учињена је Републици и када је учињена Аутономној покрајини Војводини као облику територијалне аутономије Републике, односно њеном органу управе дознаком на рачун буџета Аутономне покрајине Војводине. С тим у вези, на донацију новчаних средстава Покрајинском омбудсману, као органу Аутономне покрајине Војводине, порез на поклон се не плаћа.

3. Порески третман донације новчаних средстава Покрајинском секретаријату за прописе, управу и националне мањине ради реализације пројекта Извршног већа АП Војводине „Афирмација мултикултурализма и толеранције у Војводини – мере за јачање међунационалног поверења код младих“

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-02903/2005-04 од 12.5.2006. год.)

Према одредби члана 14. став 3. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 80/02 и 135/04) порез на наслеђе и поклон плаћа се и на наслеђени, односно на поклон примљени готов новац, штедне улоге, депозите у банкама, новчана потраживања, права интелектуалне својине, уделе у правном лицу, хартије од вредности, право својине на употребљаваном моторном возилу, употребљаваном пловном објекту, односно употребљаваном ваздухоплову на сопствени погон, осим државног, и друге покретне ствари.

Одредбом члана 21. став 1. тачка 8) Закона прописано је да порез на наслеђе и поклон не плаћа Република Србија као наследник, односно поклонопримац.

Одредбом члана 6. Устава Републике Србије („Сл. гласник РС“, бр. 1/90) прописано је да у Републици Србији постоје Аутономна покрајина Војводина и Аутономна покрајина Косово и Метохија, као облици територијалне аутономије. Сходно члану 111. став 2. Устава Републике Србије, органи аутономне покрајине су скупштина, извршно веће и органи управе.

По нашем мишљењу, са становишта примене одредбе члана 21. став 1. тачка 8) Закона, донација у новцу учињена је Републици и када је учињена Аутономној покрајини Војводини као облику територијалне аутономије Републике, односно њеном органу управе дознаком на рачун буџета Аутономне покрајине Војводине. С тим у вези, на донацију новчаних средстава Покрајинском секретаријату за прописе, управу и националне мањине, ради реализације пројекта Извршног већа АП Војводине „Афирмација мултикултурализма и толеранције у Војводини – мере за јачање међунационалног поверења код младих“, порез на поклон се не плаћа.

4. Порески третман донације новчаних средстава Покрајинском секретаријату за спорт и омладину ради реализације пројекта „Спортска информациона мрежа“

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-02944/2005-04 од 12.5.2006. год.)

Према одредби члана 14. став 3. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 80/02 и 135/04) порез на наслеђе и поклон плаћа се и на наслеђени, односно на поклон примљени готов новац, штедне улоге, депозите у банкама, новчана потраживања, права интелектуалне својине, уделе у правном лицу, хартије од вредности, право својине на употребљаваном моторном возилу, употребљаваном пловном објекту, односно употребља-

ваном ваздухоплову на сопствени погон, осим државног, и друге покретне ствари.

Одредбом члана 21. став 1. тачка 8) Закона прописано је да порез на наслеђе и поклон не плаћа Република Србија као наследник, односно поклонопримац.

Одредбом члана 6. Устава Републике Србије („Сл. гласник РС“, бр. 1/90) прописано је да у Републици Србији постоје Аутономна покрајина Војводина и Аутономна покрајина Косово и Метохија, као облици територијалне аутономије. Сходно члану 111. став 2. Устава Републике Србије, органи аутономне покрајине су скупштина, извршно веће и органи управе.

По нашем мишљењу, са становишта примене одредбе члана 21. став 1. тачка 8) Закона, донација у новцу учињена је Републици и када је учињена Аутономној покрајини Војводини као облику територијалне аутономије Републике, односно њеном органу управе дознаком на рачун буџета Аутономне покрајине Војводине.

С тим у вези, на донацију новчаних средстава Покрајинском секретаријату за спорт и омладину, ради реализације пројекта „Спортска информациона мрежа“, порез на поклон се не плаћа.

5. Порески третман донације новчаних средстава Покрајинском секретаријату за рад, запошљавање и равноправност полова АП Војводине ради реализације пројекта „Оснивање међуресорног тела за интеграцију Рома“ и „Израда Нацрта закона о равноправности полова“

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 430-03-00503/2005-04 од 12.5.2006. год.)

Према одредби члана 14. став 3. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 80/02 и 135/04) порез на

наслеђе и поклон плаћа се и на наслеђени, односно на поклон примљени готов новац, штедне улоге, депозите у банкама, новчана потраживања, права интелектуалне својине, уделе у правном лицу, хартије од вредности, право својине на употребљаваном моторном возилу, употребљаваном пловном објекту, односно употребљаваном ваздухоплову на сопствени погон, осим државног, и друге покретне ствари.

Одредбом члана 21. став 1. тачка 8) Закона прописано је да порез на наслеђе и поклон не плаћа Република Србија као наследник, односно поклонопримац.

Одредбом члана 6. Устава Републике Србије („Сл. гласник РС“, бр. 1/90) прописано је да у Републици Србији постоје Аутономна покрајина Војводина и Аутономна покрајина Косово и Метохија, као облици територијалне аутономије. Сходно члану 111. став 2. Устава Републике Србије, органи аутономне покрајине су скупштина, извршно веће и органи управе.

По нашем мишљењу, са становишта примене одредбе члана 21. став 1. тачка 8) Закона, донација у новцу учињена је Републици и када је учињена Аутономној покрајини Војводини као облику територијалне аутономије Републике, односно њеном органу управе дознаком на рачун буџета Аутономне покрајине Војводине.

С тим у вези, на донацију новчаних средстава Покрајинском секретаријату за рад, запошљавање и равноправност полова, ради реализације пројеката „Оснивање међурсорног тела за интеграцију Рома“ и „Израда Нацрта закона о равноправности полова“, порез на поклон се не плаћа.

6. Обвезник пореза на имовину на изграђеном пословном простору

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-03-000131/2006-04 од 18.4.2006. год.)

1. Уколико се у конкретном случају ради о питању ко је обвезник пореза на имовину на права из члана 2. став 1. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 80/02 и 135/04) на изграђеном пословном простору, сагласно одредби члана 4. став 1. Закона, обвезник пореза на имовину на права из члана 2. Закона (право својине, право употребе и право становања и др.) је правно и физичко лице које је ималац тих права на непокретности које се налазе на територији Републике Србије.

Према одредби члана 2. став 3. Закона, кад на непокретности постоји неко од права из члана 2. став 1. тач. 2) до б) Закона, порез на имовину плаћа се на то право, а не на право својине.

Дакле, уколико конкретан пословни простор није у државној својини, а поред права својине једног лица на том простору није конституисано и право плодуживања, право употребе и право становања, односно право временског коришћења по основу тајм-шеринга у корист другог лица (које није власник), порез на имовину се плаћа на право својине. Уколико је поред права својине на конкретном пословном простору конституисано и неко од наведених права у корист лица које није власник, порез на имовину плаћа се на то право, а не на право својине.

Настанак пореске обавезе по основу пореза на имовину уређен је одредбом члана 10. Закона, и то: даном стицањем права, даном почетка коришћења, даном оспособљавања, даном издавања употребне дозволе или даном омогућавања коришћења имовине на други начин.

Према томе, уколико се ступило у посед конкретне непокретности и уколико је отпочето њено коришћење, обавеза по основу пореза на имовину је настала.

2. Ако се захтев за мишљење односи на порез на пренос апсолутних права када је правни основ преноса – стицања апсолутних права правоснажна судска одлука (а не правни посао између уговорних страна), обвезник пореза је лице на које се апсолутно право из чл. 23. и 24. Закона преноси (члан 25. став 5. Закона).

Напомињемо да чињенично стање од утицаја на постојање и висину пореске обавезе у сваком конкретном случају цени надлежни порески орган.

7. Порески третман уговора о уступању непокретности општинском Центру за социјални рад из 2003. године

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 430-01-00069/2006-04 од 30.3.2006. год.)

1. Одредбом члана 14. став 1, а у вези са чланом 2. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 80/02 и 135/04) прописано је да се порез на наслеђе и поклон плаћа на право својине на непокретности које наследници, односно поклонопримци наслеђују, односно приме на поклон.

Поклоном, у смислу Закона, не сматра се пренос без накнаде права на непокретностима и покретним стварима из ст. 1. до 4. члана 14. Закона на који се плаћа порез на додату вредност, у складу с прописима којима се уређује ПДВ, независно од постојања уговора о поклону (члан 14. став 6. Закона).

Према одредби члана 3. став 1. тачка 1) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04 ... 61/05) предмет

опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности. Према одредби члана 4. став 3. тачка 7) Закона, прометом добара, у смислу тог закона, сматра се и први пренос права располагања на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката.

Према одредби члана 2. Правилника о утврђивању новоизграђених грађевинских објеката и економски дељивих целина у оквиру тих објеката чији је први пренос права располагања предмет опорезивања ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 105/04), новоизграђеним грађевинским објектима, у смислу члана 4. став 3. тачка 7) Закона о ПДВ, сматрају се објекти у свим степенима изграђености који као такви могу бити предмет преноса права располагања, а чија је изградња започета од 1. јануара 2005. године.

Према томе, на поклон права својине на непокретности – стану који се налази на територији Републике Србије, који је изграђен до 31. децембра 2004. године, порез на поклон се плаћа, осим у случајевима за које је Законом прописано право на пореско ослобођење.

Обвезник пореза на наслеђе и поклон је резидент и нерезидент Републике који наследи или на поклон прими право својине на непокретности која се налази на територији Републике (члан 15. став 1. Закона).

Право на пореско ослобођење од плаћања пореза на наслеђе и поклон, прописано одредбом члана 21. став 1. тачка 5) Закона, односи се на имовину коју наследе или на поклон приме фонд и фондација који су уписани у прописани регистар фондова, односно фондација (који води Министарство културе, о чему то министарство доноси одговарајуће решење сагласно Закону о задужбинама, фондацијама и фондовима – „Сл. гласник СРС“, бр.

59/98), ако та имовина служи искључиво за намене за које су фонд и фондација основани.

С обзиром да Центар за социјални рад није фонд нити фондација, ако по основу правног посла стиче без накнаде право својине на стану на територији Републике нема основа за пореско ослобођење применом наведене одредбе тј. порез на наслеђе и поклон се плаћа.

Такође, одредбом члана 21. став 1. тачка 8) Закона уређено је да порез на наслеђе и поклон не плаћа Република Србија као наследник, односно поклонопримац.

Према томе, да је, у конкретном случају, пренос непокретности без накнаде извршен у својину Републике, у смислу члана 12а став 1. Закона о социјалној заштити и обезбеђивању социјалне сигурности грађана („Сл. гласник РС“, бр. 36/91 .. 101/2005), не би постојала пореска обавеза на тај пренос.

2. Чињенично стање од утицаја на постојање пореске обавезе, њен облик и висину, у сваком конкретном случају утврђује надлежни порески орган на основу пружених доказа (што подразумева и да ли је пренос извршен уз или без накнаде сагласно економској суштини конкретног уговора о преносу права).

ТАКСЕ

1. Могућност да се екипи Уругваја, која долази ради одигравања пријатељске фудбалске утакмице са нашом селекцијом, одобри добијање бесплатних виза

(Мишљење Министарства финансија, бр. 27-00-00016/2006-04 од 18.5.2006. год.)

Тарифним бројем 97. Тарифе републичких административних такси која је саставни део Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03, 51/03, 53/04, 42/05 и 61/05, у даљем тексту: Закон) прописани су износи такси за издавање путних исправа, туристичких пропусница, путних листова и виза за стране држављане и лица без држављанства.

Према томе, републичка административна такса се плаћа у прописаном року за издавање виза за стране држављане, осим у случајевима за које је Законом прописано право на ослобођење од плаћања републичких административних такси.

Одредбом члана 19. тачка 13) Закона прописано је да се републичка административна такса не плаћа за списе и радње за које је ослобођење од плаћања таксе уређено међународним уговором.

Дакле, ако је са државом Уругвај потписан међународни уговор којим је уређено ослобађање од плаћања републичке административне таксе за издавање виза, држављани Уругваја не плаћају републичку административну таксу за визу (што подразумева и кад долазе у Републику ради учешћа у пријатељској фудбалској утакмици са одговарајућом селекцијом наше државе). У противном, приликом издавања виза за држављане Уругваја републичка административна такса се плаћа у складу са Тарифним бројем 97. Тарифе републичких административних такси.

ЦАРИНЕ

1. Продужавање рока за посао посредовања у спољнотрговинском промету (реекспортне дораде)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 483-00-00116/2006-17 од 12.5.2006. год.)

Роба која је предмет спољнотрговинског посла посредовања ставља се у царински поступак активног оплемењивања и том приликом царински орган одређује рок у којем се добијени производи морају извести или се морају поново извести, односно у којем се мора захтевати други царински дозвољен поступак или употреба, с тим што царински орган може, у складу с одредбом члана 142. став 4. Царинског закона, продужити овај рок најдуже до 12 месеци.

На основу одредаба става 3. члана 77. Закона о спољнотрговинском пословању („Сл. гласник РС“, бр. 101/05), права из појединачних аката стечена на основу Закона о спољнотрговинском пословању која нису у целини искоришћена до дана почетка примене овог закона могу се искористити у роковима утврђеним тим појединачним актима.

Такође, сходно одредбама Закона о спољнотрговинском пословању и одредбама Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр.

73/03, 61/05 и 85/05), Министарство финансија нема овлашћење да продужи рок завршетка посла наведеног у решењу.

Министарство финансија је мишљења да и уколико је истекао прописан рок у којем се добијени производи морају извести или се морају поново извести, односно у којем се мора захтевати други царински дозвољен поступак или употреба, царински органи неће спречавати извоз производа добијених у поступку активног општењавања и након прописаног рока.

Такође, из аспекта девизно-документарне контроле пословања привредних субјеката, према ставу Министарства финансија, изнетом у акту 011-00-101/2006-17 од 23.2.2006. године, нема потребе за свођењем решења односно оверавањем обрачуна о извршењу посла посредовања, те иста нема потребе достављати Министарству финансија.

2. Могућност ослобађања од плаћања увозних дажбина особе са инвалидитетом на увоз путничког аутомобила на основу лизинга

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-00133/2006-17 од 8.5.2006. год.)

Чланом 192. став 1. тачка 11а Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03, 61/05 и 85/05) прописано је да су ослобођене од плаћања увозних дажбина особе са инвалидитетом са телесним оштећењем од најмање 70%, војни инвалиди од прве до пете групе, цивилни инвалиди рата од прве до пете групе, слепа лица, лица оболела од дистрофије или сродних мишићних и неуромишићних обољења, од параплегије и квадриплегије, церебралне и дечије парализе и од мултиплекс склерозе, родитељи вишеструко ометене деце која су у отвореној заштити, односно о којима родитељи непосредно брину, на путничке аутомобиле које унесу или приме из иностранства за личну употребу.

На основу наведеног члана ослобођена су од плаћања увозних дажбина на унос или пријем путничког аутомобила из иностранства инвалидна лица, а не, у конкретном случају, лизинг компанија, што значи да наведену царинску повластицу користи увек крајњи корисник робе (у овом случају инвалидно лице). Из тога произилази практична немогућност коришћења царинске повластице уколико крајњи корисник није лице које има право на царинску повластицу, у овом случају лизинг компанија која је власник возила до његове исплате.

3. Могућност отписа привремено увезене царинске робе која се затекла у време НАТО агресије у слободној царинској продавници на територији АП Косово и Метохија, у циљу окончања царинског поступка

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-103/2006-17 од 6.5.2006. год.)

Министарство финансија остаје при ставу изнетом у мишљењу Савезног министарства финансија бр. 3/2-02-0014/2000 од 12.6.2000. године, односно с обзиром да царински органи већ дуже време немају никакве ингеренције на територији АП КиМ, односно како немају овлашћење да предметну робу која је привремено увезена ставе под царински надзор, као и да утврде стварно стање робе, по мишљењу Министарства финансија не би се могло ни захтевати од царинског дужника испуњење обавеза које проистичу из царинског поступка (коначно царињење или враћање робе у иностранство).

Царински поступци који су започети пре дана почетка примене овог закона биће окончани у складу с прописима који су важиви до дана почетка примене овог закона, а што је прописано одредбама члана 400. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03, 61/05 и 85/05). Такође, одредбама члана 402. овог закона

прописано је да за робу која је била привремено увезена пре дана почетка примене овог закона и за коју постоји обавеза плаћања увозних дажбина у складу с прописима који су важили до дана почетка примене овог закона, увозне дажбине ће се обрачунати и платити према тим прописима.

Имајући у виду изнето, обавештавамо да је одредбама члана 50. став 1. Царинског закона („Сл. лист СРЈ“, бр. 45/92 ...7/2003) прописано да право на наплату царине застарева за пет година од дана када је настала обавеза плаћања царине, а ставом 3. истог члана утврђено је да застарелост права на наплату царине наступа у сваком случају по истеку рока од десет година од дана када је настала обавеза плаћања царине.

4. Пренос права својине над робом која се налази у поступку царинског складиштења

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-00060/2006-17 од 6.5.2006. год.)

На основу одредаба става 3. члана 77. Закона о спољнотрговинском пословању („Сл. гласник РС“, бр. 101/05), права из појединачних аката стечена на основу Закона о спољнотрговинском пословању која нису у целини искоришћена до дана почетка примене овог закона могу се искористити у роковима утврђеним тим појединачним актима. Такође, сходно одредбама Закона о спољнотрговинском пословању и одредбама Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03, 61/05 и 85/05), Министарство финансија нема овлашћење да продужи рок завршетка посла наведеног у решењу.

Такође, из аспекта девизно-документарне контроле пословања привредних субјеката, према ставу Министарства финансија, изнетом у акту 011-00-101/2006-17 од 23.2.2006. године, нема потребе за свођењем решења односно оверавањем обрачуна о

извршењу посла посредовања, те иста нема потребе достављати Министарству финансија.

Министарство финансија жели да укаже да се страна роба може налазити под царинским надзором под условима наведеним у одобрењу царинског органа за примену одговарајућег царинског поступка. Пренос права својине над робом која је под царинским надзором чињеница је о којој је носилац одобрења дужан да обавести царински орган (члан 113. став 2. Царинског закона), ако то утиче на даљу примену или садржину одобрења.

У поступку царинског складиштења, када је роба власништво домаћег лица, промена права власништва утиче директно на дато одобрење, па носилац одобрења за ту робу може тражити друго царински дозвољено поступање.

Уколико се, као у конкретном случају, роба продаје страном лицу ван царинског подручја Србије, роба се може ставити у поступак транзита, при чему се ЈЦИ попуњава у складу са Правилником о облику, садржини, начину подношења и попуњавања декларације и других образаца у царинском поступку („Сл. гласник РС“, бр. 129/2003, 53/2004, 137/2004, 11/2005, 23/2005, 65/2005 и 117/2005), уношењем одговарајуће шифре прописане за послове посредовања у спољнотрговинском пословању.

5. Царински третман увоза теретних возила – камиона и комбија од стране ауто-клуба која би била примљена по основу донације

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-00122/2006-17 од 3.5.2006. год.)

Према одредбама члана 6. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи („Сл. лист СРЈ“, бр. 53/2001, 61/2001 и 36/2002), ради коришћења повластице за ослобођење од плаћања царине, других увозних дажбина и такси које се плаћају приликом увоза робе која

је предмет донације, прималац донације, уз захтев за ослобођење, подноси царинарници:

1) изјаву донатора из које се види да се роба шаље бесплатно, односно други доказ да се роба плаћа из средстава прикупљених по основу донације;

2) изјаву да ће роба бити употребљена у хуманитарне, научне, просветне, културне, спортске, верске и уметничке сврхе, унапређење услова живота становништва и здравствене заштите, заштиту животне средине и сл.;

3) извод из регистра или други доказ да се бави делатношћу из претходне тачке.

На основу поднетог захтева надлежна царинарница доноси решење.

Напомињемо да је питање права увоза регулисано Уредбом о увозу моторних возила („Сл. гласник РС“, 106/05) која је у надлежности Министарства за економске односе са иностранством.

6. Правилан поступак за робу која се добија из иностранства ради реализације уговора о преради (доради) материјала

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-137/2006-17 од 25.4.2006. год.)

Роба која се добија из иностранства ради реализације уговора о преради (доради) материјала може се ставити у поступак активног оплемењивања, уколико је то у складу с одредбама конкретног уговора. Захтев за стављање робе у поступак активног оплемењивања мора, између осталог, да садржи вредност и врсту робе која је предмет оплемењивања, вредност услуге оплемењивања, норматив утрошка средстава, као и податке о роби која је производ оплемењивања. Царинарница посебно цени приложени норматив и у случају његовог прихватања дужна је да

контролише да ли се у процесу производње ималац одобрења придржава одобреног норматива.

Након спроведеног поступка активног оплемењивања предметна роба мора се вратити у иностранство, у складу са уговором по коме је и одобрен поступак активног оплемењивања. Ово подразумева и иступање робе са царинског подручја Србије.

Изузетно, роба која је производ оплемењивања може се ставити у слободан промет уз плаћање царине. Напомињемо да се овај поступак може одобрити само под условима из члана 144. Царинског закона.

Уколико би овај поступак представљао правило, а не изузетак, неоправдано би се за робу која се увози ради активног оплемењивања лажним приказивањем намене да ће се роба извести у иностранство после оплемењивања, одложила наплата царине и ПДВ.

На домаћу робу (робу домаћег порекла и страну, увозно оцарињену) која се налази у Републици Србији, односно која не напушта царинско подручје Републике Србије, не примењују се одредбе Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03, 61/05 и 85/05), јер у таквим случајевима нема царинског поступка, без обзира да ли је промет том робом извршило домаће или страно лице, односно без обзира на врсту спољнотрговинског посла чији је предмет конкретна роба.

7. Могућност ослобођења од плаћања увозних дажбина на увоз личних ствари и предмета домаћинства која раније нису могла да буду увезена из разлога што имовина у Републици Хрватској до скоро није била доступна, ради пресељења у Републику Србију

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-00113/2006-17 од 19.4.2006. год.)

Чланом 192. став 1. тачка 3. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03, 61/05 и 85/05) ослобођени су од плаћања увозних

дажбина страни држављани који су добили држављанство – на предмете домаћинства, осим на моторна возила, на начин прописан чланом 248. Уредбе о царински дозвољеном поступању са царинском робом, пуштању царинске робе и наплати царинског дуга („Сл. гласник РС“, бр. 127/03 ... 5/06), уколико уз писани захтев поднесу царинском органу прописану документацију, под условом да корисник повластице може да увезе предмете домаћинства у року од једне године од дана добијања држављанства Републике Србије (став 3.).

Имајући у виду изнето, ослобађање од плаћања увозних дажбина на предмете домаћинства у надлежности је царинског органа.

С обзиром да је у конкретном случају протекао рок од годину дана од дана добијања држављанства, потребно је поднети писани захтев царинском органу, који у поступку одлучивања о праву на ослобађање од плаћања увозних дажбина цени разлоге за мировање рока у складу са Законом о општем управном поступку („Сл. лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01).

Ф И С К А Л Н Е К А С Е

1. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом пружања услуга члановима друштва пчелара као што су услуге везане за развој пчеларства (предавања, курсеви, семинари, дистрибуција стручних публикација)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00136/2006-04 од 3.5.2006. год.)

У складу с одредбом члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица и безготовинско плаћање).

Према томе, у случају када привредни субјект регистрован под шифром делатности 91330 (непоменуте организације на бази учлањења) пружа услуге везане за развој пчеларства (предавања, курсеви, семинари, дистрибуција стручних публикација – часописа) својим члановима без накнаде, па тако и не остварује промет, односно приход, није дужан да поседује фискалну касу.

Посебно напомињемо да уколико привредни субјект пружа поменуте услуге уз накнаду члановима клуба, дужан је да тако остварени промет евидентира преко фискалне касе, без обзира да ли је плаћање извршено готовински преко благајне или вирманском уплатом на рачун пружаоца услуга.

2. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом вршења услуга обуке страних језика (школа страних језика) у оквиру регистроване делатности 80420 (Образовање одраслих и остало образовање на другом месту непоменуто)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00425/2006-04 од 3.5.2006. год.)

У складу с одредбом члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04, у даљем тексту: Закон), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица и безготовинско плаћање).

Сагласно одредби члана 3. став 3. Закона, обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе не односи се на пољопривредног произвођача и власника самосталне занатске радње који на пијачним тезгама и сличним објектима продају пољопривредне производе, односно сопствене производе занатства и домаће радиности, као и на банкарске организације, осигуравајуће организације, ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуну потрошње преко мерних инструмената (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и сл.).

Уредбом о одређивању лица на која се, услед специфичности делатности које обављају, не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 100/04 и 106/04, у даљем тексту: Уредба) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Према томе, с обзиром да делатност 80420 (Образовање одраслих и остало образовање на другом месту непоменуто) није изузета од обавезе евидентирања промета преко фискалне касе наведеним чланом Закона, као ни наведеном уредбом, промет који привредни субјект оствари у случају пружања услуга у оквиру регистроване делатности, као што је услуга обуке страних језика (школа страних језика) физичким лицима, дужан је да евидентира преко фискалне касе, без обзира да ли накнаду за пружене услуге физичком лицу сноси физичко лице, односно правно лице или предузетник, и независно од начина плаћања (готовински преко благајне или вирманском уплатом на рачун пружаоца услуга).

3. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом вршења споредних услуга у оквиру основне делатности, као што су услуге вршења техничких прегледа кућних гасних инсталација, интервенције по позиву потрошача, давање сагласности за пуштање гаса, одржавање, баждарење и друге услуге у оквиру регистроване делатности 40203 (Дистрибуција гаса)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00126/2006-04 од 28.4.2006. год.)

У складу с одредбом члана 3. ст. 1. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

Сагласно одредби члана 3. став 3. Закона, обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе не односи се на пољопривредног произвођача и власника самосталне занатске радње који на пијачним тезгама и сличним објектима продају пољопривредне производе, односно сопствене

производе занатства и домаће радиности, као и на банкарске организације, осигуравајуће организације, ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуно потрошње преко мерних инструмената (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и сл.).

Према томе, у случају када привредни субјект регистрован за обављање делатности 40203 (Дистрибуција гаса) у оквиру основне делатности врши и споредне услуге као што су услуге вршења техничких прегледа кућних гасних инсталација, интервенције по позиву потрошача, давање сагласности за пуштање гаса, одржавање, баждарење и друге услуге, не постоји обавеза евидентирања овог промета преко фискалне касе, сагласно члану 3. став 3. Закона.

4. Могућност ослобађања од обавезе евидентирања промета преко фискалне касе приликом вршења услуга у оквиру регистроване делатности 92522 (Заштита културних добара, природних и других знаменитости)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00060/2006-04 од 25.4.2006. год.)

У складу с одредбом члана 3. ст. 1. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

Сагласно одредби члана 3. став 3. Закона, обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе

не односи се на пољопривредног произвођача и власника самосталне занатске радње који на пијачним тезгама и сличним објектима продају пољопривредне производе, односно сопствене производе занатства и домаће радиности, као и на банкарске организације, осигуравајуће организације, ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуну потрошње преко мерних инструмената (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и сл.).

Уредбом о одређивању лица на која се, услед специфичности делатности које обављају, не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 100/04 и 106/04, у даљем тексту: Уредба) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Према томе, с обзиром да делатност 92522 (Заштита културних добара, природних и других знаменитости) није изузета од обавезе евидентирања промета преко фискалне касе наведеним чланом Закона, као ни наведеном уредбом, промет који оствари привредни субјект у случају пружања услуга из области културе, као што је издавање услова за предузимање техничке заштите и друге радове на непокретним културним добрима, давања сагласности на пројекте и документацију за извођење радова на тим добрима, доношење решења о одобравању извоза покретних културних добара, као и промета сопствених издања физичким лицима, дужан је да евидентира преко фискалне касе, без обзира да ли је плаћање извршено готовински преко благајне или вирманском уплатом на рачун пружаоца услуга.

При томе, напомињемо да када се поменуте услуге пружају привредним субјектима, односно правним лицима и предузетницима, привредни субјект који пружа поменуте услуге нема обавезу евидентирања тако оствареног промета преко фискалне касе.

5. Подношење захтева за фискализацију Пореској управи у случају премештања, односно активирања фискализованих фискалних каса услед квара, блокаде, неисправности фискалне касе или повећања промета из објекта за који су фискализоване у други објекат на краћи временски период

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00135/2006-04 од 25.4.2006. год.)

У складу с чланом 37. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04, у даљем тексту: Закон), обвезник је дужан да у случају промене места продаје добара, односно пружања услуга, најкасније у року од три дана пре промене места продаје добара, односно пружања услуга поднесе захтев за фискализацију Пореској управи преко овлашћеног сервиса. Овлашћени сервис је дужан да на лицу места, пре почетка евидентирања промета на овом месту продаје добара, односно пружања услуга, у присуству овлашћеног радника Пореске управе изврши одговарајућу промену података у оперативној меморији фискалне касе и исте упише у сервисну књижицу. У случају промене места продаје добара, односно пружања услуга, Пореска управа доноси ново решење о фискализацији.

Чланом 15. Правилника о поступку фискализације, садржају евиденције и овлашћеним сервисима и сервисерима и изгледу, садржају и начину вођења досијеа и сервисне књижице фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 140/04, у даљем тексту: Правилник) ближе је прописан начин промене података о месту продаје добара, односно пружања услуга. Ако обвезник врши промену података о објекту у коме обавља делатност, дужан је да најкасније у року од три дана пре промене места продаје добара, односно пружања услуга у новом објекту, односно месту промета преко фискалне касе поднесе пореском органу захтев за фискализацију на Обрасцу ИПУ-1, заокружењем опције 3. – промена назива и адресе објекта у коме се налази фискална каса,

преко овлашћеног сервиса. У првом делу, тачка 2. Објекат, односно место инсталирања фискалне касе – Обрасца ИПУ-1, у делу Подаци – обвезник уписује податке о називу објекта, односно простора у којем обавља делатност, поштански број места и назив места где се објекат, простор, односно стан налази, адресу (назив улице и кућни број) где се објекат, простор односно стан налази и телефон/телефакс у објекту, простору, односно стану лица за контакт. По пријему Обрасца ИПУ-1 порески орган телефоном обавештава овлашћени сервис о датуму и времену нове фискализације, који не може бити дужи од два дана од дана пријема Обрасца ИПУ-1 од стране пореског органа.

Поступак фискализације отпочиње тако што овлашћени сервисер на лицу места у новом објекту, односно месту обављања делатности, у присуству овлашћеног радника пореског органа, најпре проверава да ли је ИБ фискалне касе идентичан броју наведеном у документацији за фискалну касу, па ако јесте, скида исправну сервисну пломбу и отвара фискалну касу. Овлашћени радник пореског органа проверава да ли су фискална и програмска пломба веродостојне и ако су резултати тих провера позитивни, дозвољава овлашћеном сервисеру да у оперативну меморију унесе податке прописане чланом 9. Закона. Када овлашћени радник пореског органа дозволи овлашћеном сервисеру унос преосталих података у оперативну меморију, овлашћени сервисер уноси и проверава преостале податке у оперативној меморији. У оперативну меморију овлашћени сервисер уписује назив обвезника, назив и адресу обвезника, односно места и поштански број и назив места продајног објекта, односно места назначеног у Обрасцу ИПУ-1. После уноса података, овлашћени радник пореског органа констатује да ли су унети подаци исправни тако што штампа један фискални исечак – БИ, пресек стања, дневни извештај – БД и периодични извештај, контролише њихову садржину и ако су сви потребни подаци тачно унети, дозвољава овлашћеном сервисеру постављање сервисне пломбе. После постављања сервисне пломбе овлашћени радник пореског органа попуњава и потписује Образац

ИПУ-1. О поступку фискализације овлашћени радник пореског органа саставља записник. После извршене фискализације порески орган доноси решење о фискализацији, најкасније наредног дана од дана фискализације. Промена података о адреси објекта у коме се фискална каса налази обавезно се евидентира у сервисној књижици фискалне касе.

Према томе, у складу с наведеним одредбама Закона, као и наведеним Правилником, у случају када услед квара, блокаде или неисправности фискалне касе, као и повећаног промета, привредни субјект премешта фискализоване фискалне касе из објекта за који су фискализоване у други објект на краћи временски период, привредни субјект је дужан да најкасније у року од три дана пре промене места продаје добара, односно пружања услуга поднесе захтев за фискализацију Пореској управи, преко овлашћеног сервисера.

6. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе у случају када привредни субјект који је регистрован за промет добара на мало (обуће) врши продају поменутих добара преко синдиката предузећа уз одложено плаћање, односно на кредит, као и у случају продаје обуће са попустом

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00133/2006-04 од 19.4.2006. год.)

У складу с одредбом члана 3. став 1. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04) прописано је да лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

Сагласно одредби члана 3. став 3. Закона, обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе не односи се на пољопривредног произвођача и власника

самосталне занатске радње који на пијачним тезгама и сличним објектима продају пољопривредне производе, односно сопствене производе занатства и домаће радиности, као и на банкарске организације, осигуравајуће организације, ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуну потрошње преко мерних инструмената (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и сл.).

Уредбом о одређивању лица на која се, услед специфичности делатности које обављају, не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 100/04 и 106/04) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Означивање начина плаћања добара и услуга у бази података фискалне касе, према одредби члана 5. став 3. Закона, у случају ако се плаћање врши чеком или налогом за пренос као средство плаћања означава се: „чек“, ако се плаћање врши готовим новцем, новчаним боновима, новчаним поклон честиткама, интерним картицама и сл., као средство плаћања означава се: „готовина“, односно ако се плаћање врши платном картицом као средство плаћања означава се: „картица“.

Одредбом члана 12. ст. 1. и 5. Закона, прописано је да је фискални исечак фискални документ у коме се евидентира сваки појединачно остварени промет добара на мало, односно услуга физичким лицима које купац добара, односно корисник услуга плаћа готовином, чеком или картицом. Ако купац добара на мало, односно корисник услуге, плаћање врши на основу фактуре, обвезник је дужан да у фактуру унесе редни број фискалног исечка на основу кога је евидентиран промет у фискалној каси.

Према томе, с обзиром да промет добара на мало (продаја обуће) није изузета од обавезе евидентирања промета преко фискалне касе наведеним чланом Закона, као ни наведеном уредбом, промет који привредни субјект оствари продајом поменутих

добра путем синдикалне продаје дужан је да евидентира преко фискалне касе, без обзира да ли је плаћање извршено готовински или безготовински (вирманском уплатом) на рачун испоручиоца добра.

При томе, напомињемо да у случају када се плаћање поменутих добра врши на основу синдикалне продаје (продаја преко синдиката на кредит), сагласно наведеним члановима Закона, привредни субјект је дужан да у моменту испоруке добра изда фискални исечак, односно евидентира промет преко фискалне касе, независно да ли накнаду за добра прима касније (продаја преко синдиката на кредит), а у бази података фискалне касе као средство плаћања означава се „чек“.

Такође, напомињемо да одобравање попушта у малопродајним објектима на укупан износ исказан у фискалном исечку није дозвољено. Правно лице, односно предузетник може утврдити различите услове плаћања на основу којих се један артикал (обућа) продаје по различитим ценама у односу на поједине категорије купаца. На тај начин могуће је за посматрани артикал, у овом случају обућа, у бази података фискалне касе шифрирање назива артикла и то под првим називом дефинисати цену за плаћање готовином, а за тај исти артикал, само под другим називом, дефинисати цену артикла за плаћање по уговору са синдикатима.

Цена јединице мере се такође може мењати у току целог дана, с тим што је код оваквог начина рада потребно обезбедити и евиденцију промета са промењеним ценама – нивелацију цена (артикла са и без попушта, за опште попусте или попусте на део артикала), с обзиром на то да је трговачка књига задужена по продајним ценама без попушта, како би се иста правилно водила. Дакле, одобравање попушта у моменту куповине није дозвољено, с обзиром на неопходност спровођења нивелације цене одговарајућег артикла у калкулацији којом је малопродајни објект задужен.

Када је у питању могућност истицања више цена за један артикал у малопродајном објекту, по предметном питању надлежно је Министарство трговине, туризма и услуга.

7. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом вршења услуга у оквиру регистроване делатности 92340 (Остале забавне активности, на другом месту непоменуто), као и евидентирање промета преко фискалне касе приликом вршења услуга целодневног боравка деце са исхраном и спавањем

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-0083/2006-04 од 19.4.2006. год.)

У складу с одредбом члана 3. став 1. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

Сагласно одредби члана 3. став 3. Закона, обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе не односи се на пољопривредног произвођача и власника самосталне занатске радње који на пијачним тезгама и сличним објектима продају пољопривредне производе, односно сопствене производе занатства и домаће радиности, као и на банкарске организације, осигуравајуће организације, ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуна потрошње преко мерних инструмената (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и сл.).

Уредбом о одређивању лица на која се, услед специфичности делатности које обављају, не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 100/04 и 106/04) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Према томе, с обзиром да делатност 92340 (Остале забавне активности, на другом месту непоменуто) није изузета од обавезе евидентирања промета преко фискалне касе у складу са Законом, као ни наведеном уредбом, промет који привредни субјект оствари

у оквиру наведене делатности дужан је да евидентира преко фискалне касе, без обзира да ли је плаћање извршено готовински преко благајне или вирманском уплатом на рачун пружаоца услуга.

Такође, напомињемо да уколико привредни субјект обавља и делатност 85321 (Установе за дневни боравак деце), односно пружа услуге целодневног боравка деце са исхраном и спавањем, није дужан да тако остварени промет евидентира преко фискалне касе, с обзиром да је наведеном уредбом пружање услуга из групе 853 (Социјална заштита), у оквиру које је и делатност 85321 (Установе за дневни боравак деце), ослобођено обавезе евидентирања промета преко фискалне касе.

8. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом пружања услуга оправке шиваћих машина и других сличних машина у оквиру регистроване делатности 52740 (Оправка на другом месту непоменуто)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00120/2006-04 од 19.4.2006. год.)

У складу с одредбом члана 3. став 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица и безготовинско плаћање).

Сагласно одредби члана 3. став 3. Закона, обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне

касе не односи се на пољопривредног произвођача и власника самосталне занатске радње који на пијачним тезгама и сличним објектима продају пољопривредне производе, односно сопствене производе занатства и домаће радиности, као и на банкарске организације, осигуравајуће организације, ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуну потрошње преко мерних инструмената (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и сл.).

Уредбом о одређивању лица на која се, услед специфичности делатности које обављају, не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 100/04 и 106/04) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

У складу с поменутом Уредбом, лица која обављају делатности из подгрупе 52740 (Оправка на другом месту непоменута – оправка одеће) немају обавезу евидентирања промета преко фискалне касе.

Према томе, с обзиром да оправка шиваћих и других сличних машина није наведена у оквиру подгрупе 52740 (Оправка на другом месту непоменута) и да као таква није изузета од обавезе евидентирања промета преко фискалне касе наведеним чланом Закона, као ни наведеном Уредбом, промет који привредни субјект оствари пружањем услуге оправке шиваћих машина и других сличних машина физичким лицима дужан је да евидентира преко фискалне касе, без обзира да ли је плаћање извршено готовински или безготовински (вирманском уплатом) на рачун пружаоца услуге.

Такође, напомињемо да када се поменуте услуге пружају правним лицима и предузетницима привредни субјект нема обавезу евидентирања тако оствареног промета преко фискалне касе.

9. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе у случају када привредни субјект врши промет добара из свог производног програма (рубље за домаћинство) правним и физичким лицима према њиховом захтеву у оквиру регистроване делатности 17401 (Производња рубља за домаћинство)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00105/2006-04 од 7.4.2006. год.)

У складу с одредбом члана 3. став 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица и безготовинско плаћање).

Сагласно одредби члана 3. став 3. Закона, обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе не односи се на пољопривредног произвођача и власника самосталне занатске радње који на пијачним тезгама и сличним објектима продају пољопривредне производе, односно сопствене производе занатства и домаће радиности, као и на банкарске организације, осигуравајуће организације, ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуну потрошње преко мерних инструмената (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и сл.).

Уредбом о одређивању лица на која се, услед специфичности делатности које обављају, не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 100/04 и 106/04) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Према томе, с обзиром да шифра делатности 17401 (Производња рубља за домаћинство) није изузета од обавезе евидентирања промета преко фискалне касе наведеним чланом Закона, као ни наведеном Уредбом, промет који привредни субјект оствари продајом добара (рубље за домаћинство) физичким лицима дужан је да евидентира преко фискалне касе, без обзира да ли се наплата врши готовински или безготовинском уплатом на рачун привредног субјекта који продаје добра.

При томе, напомињемо да је привредни субјект дужан да формира шифарник артикала у бази података фискалне касе у складу с производним програмом, односно према захтеву клијента.

Напомињемо да када се поменута добра продају правним лицима и предузетницима, привредни субјект нема обавезу евидентирања тако оствареног промета преко фискалне касе.

10. Обавеза евидентирања промета добара преко фискалне касе у случају када хладњаче, по Уговору о заједничкој производњи, дају одређену количину добара (вештачко ђубриво и друге артикле) регистрованим индивидуалним пољопривредним произвођачима воћа, поврћа и других пољопривредних производа, односно физичким лицима, као учешће у заједничкој производњи пољопривредних производа (у конкретном случају малина)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00093/2006-04 од 23.3.2006. год.)

У складу с одредбом члана 3. став 1. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

Сагласно одредби члана 3. став 3. Закона, обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне

касе не односи се на пољопривредног произвођача и власника самосталне занатске радње који на пијачним тезгама и сличним објектима продају пољопривредне производе, односно сопствене производе занатства и домаће радиности, као и на банкарске организације, осигуравајуће организације, ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуна потрошње преко мерних инструмената (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и сл.).

Уредбом о одређивању лица на која се, услед специфичности делатности које обављају, не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 100/04 и 106/04) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Означавање начина плаћања добара и услуга у бази података фискалне касе, према одредби члана 5. став 3. Закона, у случају ако се плаћање врши чеком или налогом за пренос, као средство плаћања означава се: „чек“, односно ако се плаћање врши готовим новцем, новчаним боновима, новчаним поклон честиткама, интерним картицама и сл., као средство плаћања означава се: „готовина“, односно ако се плаћање врши платном картицом, као средство плаћања означава се: „картица“.

Према томе, у конкретном случају, када привредни субјект (хладњача), по Уговору о заједничкој производњи, даје одређену количину добара (вештачко ђубриво и друге артикле) регистрованим индивидуалним пољопривредним произвођачима воћа, поврћа и других пољопривредних производа, као учешће у заједничкој производњи пољопривредних производа (у конкретном случају малина), није дужан да испоруку вештачког ђубрива и средстава за заштиту биља индивидуалним пољопривредним произвођачима евидентира преко фискалне касе, с обзиром да није реч о промету добара на мало чији се промет евидентира на начин прописан чланом 5. став 3. Закона.

11. Да ли Пореска управа може у 2006. години да прима захтеве за субвенцију за набавку терминала за даљинско читавање дневних извештаја из фискалне касе, као и питање доношења решења о утврђивању права на субвенцију?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 43-00-сл/2006-04 од 14.3.2006. год.)

Одредбом члана 2. Уредбе о условима, начину и поступку давања субвенције за набавку терминала за даљинско читавање дневних извештаја из фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 56/05, у даљем тексту: Уредба) прописано је да се субвенција може дати за набавку једног терминала лицу које је набавило, платило и инсталирало, односно ставило у функцију тај терминал, и то:

1) правним лицима и предузетницима – обвезницима пореза на додату вредност који су у поднетој евиденционој пријави Пореској управи исказали да су у претходних 12 месеци остварили укупан промет до 20.000.000 динара или који су, при отпочињању делатности, проценили да ће у наредних 12 месеци остварити укупан промет до 20.000.000 динара;

2) правним лицима и предузетницима који нису обвезници пореза на додату вредност.

Субвенција износи 150 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан доношења решења о умањењу пореске обавезе из члана 5. став 1. Уредбе.

Одредбама чл. 4. и 5. Уредбе прописан је начин и поступак остваривања права на субвенцију. Захтев за добијање субвенције подноси се Пореској управи у року од 15 дана од дана прикључења набављеног терминала на интерфејс фискалне касе. Уз захтев, порески обвезник подноси рачун о набавци терминала и доказ да је извршено плаћање тог рачуна. Захтев се подноси на Обрасцу ЗСТ – Захтев за давање субвенције за набавку терминала за даљинско читавање дневних извештаја из фискалне касе. Пореска управа, најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева, дужна је да на

основу уредно поднетог захтева донесе решење о умањењу пореске обавезе подносиоцима захтева.

Према томе, порески обвезници који су терминал за даљинско читавање дневних извештаја из фискалне касе набавили у 2005. години, при чему је захтев за субвенцију за набавку терминала поднет Пореској управи у 2006. години, односно у року од 15 дана од дана прикључења на интерфејс фискалне касе, имају право, према Уредби, на субвенцију у 2006. години, уколико поседују доказ да су терминал набавили у 2005. години.

Порески обвезници који су према Закону о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04) дужни да прикључе терминал за даљинско читавање дневних извештаја из фискалне касе на интерфејс фискалне касе, као и новоосновани привредни субјекти – порески обвезници, који набављају терминал за даљинско читавање дневних извештаја из фискалне касе у 2006. години, не могу остварити право на субвенцију за набавку терминала, с обзиром да је Уредба донета на основу Закона о буџету Републике Србије за 2005. годину, који је престао да важи.

12. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе оствареног приређивањем игара на срећу од стране привредног субјекта – Државна лутрија Србије, као и у случају када привредни субјекти – агенти и оператери ангажовани од стране Државне лутрије Србије врше продају игара на срећу у име и за рачун приређивача игара на срећу – Државне лутрије Србије

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00052/2006-04 од 14.2.2006. год.)

У складу с одредбом члана 3. став 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04, у даљем тексту: Закон), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима,

дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица и безготовинско плаћање).

Сагласно одредби члана 3. став 3. Закона, обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе не односи се на пољопривредног произвођача и власника самосталне занатске радње који на пијачним тезгама и сличним објектима продају пољопривредне производе, односно сопствене производе занатства и домаће радиности, као и на банкарске организације, осигуравајуће организације, ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуна потрошње преко мерних инструмената (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и сл.).

Уредбом о одређивању лица на која се, услед специфичности делатности које обављају, не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 100/04 и 106/04, у даљем тексту: Уредба) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Према томе, како је Државна лутрија Србије регистрована за обављање делатности из подгрупе 92710 (Коцкање и клађење), која је ослобођена евидентирања промета преко фискалне касе поменутом Уредбом, Државна лутрија Србије нема обавезу евидентирања промета преко фискалне касе.

У складу с наведеним одредбама Закона, односно Уредбе, обавезу евидентирања промета преко фискалне касе немају ни оператери, односно агенти који су закључили уговор са Државном лутријом за пружање услуга Државној лутрији у организовању одређених игара на срећу, односно на продају срећака у складу са

Уредбом о условима и начину ангажовања оператера за приређивање класичних игара на срећу и агената („Сл. гласник РС“, бр. 128/2004).

Ови оператери, односно агенти дужни су да обезбеде евиденцију о стању задужених, продатих, замењених и исплаћених добитака од игара на срећу и оформе благајну за пријем и исплату новца по основу игара на срећу.

Ако оператери, односно агенти Државне лутрије у продајном објекту, поред продаја срећака, врше и други промет за који постоји обавеза евидентирања преко фискалне касе, дужни су да за промет од продаје срећака оформе посебну благајну за пријем и исплату новца по основу игара на срећу уз вођење евиденције о стању задужених, продатих, замењених, као и исплаћених добитака од игара на срећу. При том, напомињемо да ови оператери, односно агенти, могу, ако је то за њих повољније, да промет од продаје срећака евидентирају преко фискалне касе, заједно са осталим прометом са ознаком „Г“, с тим што су, такође, дужни да обезбеде евиденцију о стању задужених, продатих, замењених, као и исплаћених добитака од игара на срећу.

13. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе у случају пружања услуге продаје електронских допуна за мобилне телефоне путем уређаја (мобилног платног терминала) који су повезани са мобилним оператерима

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 430-01-000509/2005-04 од 3.2.2006. год.)

У складу с одредбом члана 3. став 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04, у даљем тексту: Закон), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет

добра на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица и безготовинско плаћање).

Сагласно одредби члана 3. став 3. Закона, обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе не односи се на пољопривредног произвођача и власника самосталне занатске радње који на пијачним тезгама и сличним објектима продају пољопривредне производе, односно сопствене производе занатства и домаће радиности, као и на банкарске организације, осигуравајуће организације, ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуну потрошње преко мерних инструмената (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и сл.).

Уредбом о одређивању лица на која се, услед специфичности делатности које обављају, не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 100/04 и 106/04, у даљем тексту: Уредба) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Према томе, привредни субјект који остварује промет пружањем услуга продаје електронских допуна путем уређаја који су повезани са мобилним оператерима (у конкретном случају, предузеће које има инсталиране платне терминале, који су власништво мобилних оператера, услугу продаје електронских допуна мобилних телефона за потребе физичких лица врши за рачун мобилног оператера, при чему се тако остварени промет

евидентира путем платног терминала штампањем потврде) према нашем мишљењу нема обавезу евидентирања промета преко фискалне касе, с обзиром да се пружање поменутих услуга сматра телекомуникационом услугом, која је као таква, наведеном Уредбом, изузета од обавезе евидентирања промета преко фискалне касе.

14. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом вршења услуга у оквиру регистрованих делатности 74130 (истраживање тржишта и испитивање јавног миљења –маркетинг), 74140 (консалтинг и менаџмент послови), 72100 (пружање савета у вези са компјутерском опремом), 72200 (пружање савета и израда компјутерских програма), 72300 (обрада података), 72400 (израда база података) и 74402 (остале услуге рекламе и пропаганда)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00022/2006-04 од 24.1.2006. год.)

У складу с одредбом члана 3. став 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04, у даљем тексту: Закон), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица и безготовинско плаћање).

Сагласно одредби члана 3. став 3. Закона, обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне

касе не односи се на пољопривредног произвођача и власника самосталне занатске радње који на пијачним тезгама и сличним објектима продају пољопривредне производе, односно сопствене производе занатства и домаће радиности, као и на банкарске организације, осигуравајуће организације, ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуну потрошње преко мерних инструмената (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и сл.).

Уредбом о одређивању лица на која се, услед специфичности делатности које обављају, не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 100/04 и 106/04, у даљем тексту: Уредба) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Према томе, с обзиром да делатности 74130 (истраживање тржишта и испитивање јавног мњења –маркетинг), 74140 (консалтинг и менаџмент послови), 72100 (пружање савета у вези са компјутерском опремом), 72200 (пружање савета и израда компјутерских програма), 72300 (обрада података), 72400 (израда база података) и 74402 (остале услуге рекламе и пропаганда) нису изузете од обавезе евидентирања промета преко фискалне касе, наведеним чланом Закона, као ни наведеном Уредбом, промет који оствари привредни субјект у случају пружања поменутих услуга физичким лицима, независно да ли накнаду за пружене услуге сноси физичко лице, односно правно лице или предузетник, дужан је да евидентира преко фискалне касе, без обзира да ли се наплата врши готовински или безготовинском уплатом на рачун привредног субјекта који пружа услуге.

При томе, напомињемо да када се поменуте услуге пружају правним лицима и предузетницима привредни субјект нема обавезу евидентирања тако оствареног промета преко фискалне касе.

15. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом вршења услуга у оквиру регистроване делатности 93040 (Третман за побољшање физичког стања и расположења: масажа и пасивна рекреација) и 93050 (Остале услужне активности на другом месту непоменуте)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00506/2005-04 од 19.1.2006. год.)

У складу с одредбом члана 3. став 1. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04, у даљем тексту: Закон), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

Сагласно одредби члана 3. став 3. Закона, обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе не односи се на пољопривредног произвођача и власника самосталне занатске радње који на пијачним тезгама и сличним објектима продају пољопривредне производе, односно сопствене производе занатства и домаће радиности, као и на банкарске организације, осигуравајуће организације, ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуну потрошње преко мерних инструмената (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и сл.).

Уредбом о одређивању лица на која се, услед специфичности делатности које обављају, не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 100/04 и 106/04, у даљем тексту: Уредба) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Према томе, с обзиром да делатности 93040 (Третман за побољшање физичког стања и расположења: масажа и пасивна

рекреација) и 93050 (Остале услужне активности на другом месту непоменуте) нису изузете од обавезе евидентирања промета преко фискалне касе наведеним чланом Закона, као ни наведеном Уредбом, промет који привредни субјект оствари пружањем поменутих услуга физичким лицима дужан је да евидентира преко фискалне касе, без обзира да ли је плаћање извршено готовински преко благајне или вирманском уплатом на рачун пружаоца услуга.

16. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом вршења услуге фотокопирања и промета добара на мало

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-01-00012/2006-04 од 18.1.2006. год.)

У складу с одредбом члана 3. став 1. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04, у даљем тексту: Закон), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

Сагласно одредби члана 3. став 3. Закона, обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе не односи се на пољопривредног произвођача и власника самосталне занатске радње који на пијачним тезгама и сличним објектима продају пољопривредне производе, односно сопствене производе занатства и домаће радиности, као и на банкарске организације, осигуравајуће организације, ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуну потрошње преко мерних инструмената (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и сл.).

Уредбом о одређивању лица на која се, услед специфичности делатности које обављају, не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 100/04 и 106/04, у даљем тексту: Уредба) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Према томе, с обзиром да услуге фотокопирања и промета добара на мало нису изузете од обавезе евидентирања промета преко фискалне касе наведеним чланом Закона, као ни наведеном Уредбом, промет који привредни субјект оствари пружањем услуга фотокопирања и продаје добара на мало дужан је да евидентира преко фискалне касе, без обзира да ли је плаћање извршено готовински или безготовински.

ЈАВНИ РАСХОДИ

ЈАВНЕ НАБАВКЕ

1. Да ли је наручилац дужан да изабере домаћег понуђача који нуди добра домаћег порекла ако су испуњени услови из одредбе члана 55. став 5. Закона о јавним набавкама?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-282/2006-08 од 10.5.2006. год.)

Чланом 55. ст. 5, 7. и 9. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 39/02, 43/03 и 55/04) утврђено је да у случају примене критеријума економски најповољније понуде, а у ситуацији када постоје понуде домаћег и страног понуђача који изводи радове или пружа услуге, односно нуди добра произведена у земљи, наручилац ће изабрати најповољнијег домаћег понуђача, под условом да разлика у коначном збиру пондера између најповољнијег домаћег понуђача и најповољнијег страног понуђача није већа од 20 у корист страног понуђача. Ако је критеријум за избор најповољније понуде најнижа понуђена цена, наручилац ће изабрати домаћег понуђача са најнижом понуђеном ценом, под условом да његова понуђена цена није већа од 20% од најниже понуђене цене страног понуђача, те да министар финансија ближе уређује доказе о испуњености услова из ст. 5. и 7. овог члана.

Из наведеног произлази да наручилац у случају набавке радова или услуга, а у ситуацији када су понуде поднели домаћи и страни понуђачи који изводе радове или пружају услуге, даје предност домаћем понуђачу извођачу радова, односно пружаоцу услуга.

Ако у поступку јавне набавке добара понуду дају понуђачи од којих један нуди добра која су произведена у земљи–домаћег порекла, а други нуди добра која нису домаћег порекла, наручилац је дужан дати предност понуђачу који нуди добра произведена у земљи. Услов за давање предности понуђачу у поступку јавне набавке добара је да је тај понуђач домаћи и да су та добра произведена у земљи, тј. да су домаћег порекла.

У складу с наведеном одредбом, министар финансија донео је Правилник о одређивању доказа на основу којих се утврђује да су добра произведена у земљи односно домаћег порекла („Сл. гласник РС“, бр. 82/04).

У смислу наведеног правилника, домаћим понуђачем сматра се правно или физичко лице које је уписано у одговарајући регистар надлежног органа у Републици Србији.

Као добра произведена у земљи сматрају се минерални производи извађени из земљишта, биљни производи узгојени или убрани у Србији, производи добијени од животиња узгојених у Србији, производи добијени ловом и риболовом у Србији, производи добијени од риба узгојених у Србији и остаци и отпацци производа добијени из производних делатности или употребљаваних предмета, ако су у Србији прикупљени и ако су погодни само за поновно добијање сировина, као и добра која су у Србији произведена од увезене робе којој су у том процесу битно промењена првобитна својства, односно која је била предмет довољне обраде или прераде.

Да би понуђач, сходно члану 55. став 5. и 7. Закона, остварио право на повлашћени третман пред наручиоцем, потребно је да се испуне оба услова, односно да има статус домаћег понуђача и да је роба коју нуди произведена у Републици Србији.

Такође, понуђач који нуди добра произведена у земљи–домаћег порекла и жели да оствари повољнији третман у односу на понуђача који нуди добра страног порекла, дужан је да као саставни део понуде поднесе и декларацију произвођача којом доказује да су добра произведена у земљи, а која треба да садржи: назив производа, тип производа, име произвођача, навођење елемената технолошког поступка и навођење земље порекла компоненти и подклопова из којих је производ састављен.

Циљ наведене одредбе је давање предности домаћем понуђачу који нуди добра произведена у земљи–домаћег порекла у односу на страног понуђача, односно у односу на домаћег понуђача који нуди добра страног порекла, чиме се поспешује развој домаће привреде.

Из наведених одредаба произлази да ако домаћи понуђач испуњава наведене услове, наручилац је дужан да му додели уговор о јавној набавци.

2. Да ли се на набавку банкарских услуга орочавања новчаних средстава примењују одредбе Закона о јавним набавкама?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-186/2006-08 од 4.5.2006. год.)

Према Закону о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 39/02, 43/03 55/04 и 101/05) набавке финансијских услуга врше се по процедурама Закона о јавним набавкама (чл. 97. став 1. и Анекс IА, Број категорије 6. Закона).

Такође, јавна набавка, у смислу Закона, има своју процењену вредност и понуђену цену.

Од процењене вредности јавне набавке зависи да ли ће се примењивати процедуре утврђене Законом за набавке мале вредности (редован поступак, поступак путем наруџбенице) или за набавке велике вредности (отворени поступак, рестриктиван поступак или поступак са погађањем).

При израчунавању процењене вредности јавне набавке банкарских и других финансијских услуга у обзир се узимају накнаде, провизије и камате, као и друге врсте плаћања које терете услугу (члан 31. Закона).

Понуђена цена, у смислу Закона, је цена коју понуђач одређује у вези јавне набавке изражена у динарима, у коју, кад је предмет јавне набавке добро које се увози, урачуната царина и друге увозне дажбине (члан 3. тачка 10) Закона).

Код набавке банкарских услуга за орочавање новчаних средстава нема вредности набавке која би теретила услугу, нема ни

понуђене цене, већ правно лице које орочава новчана средства остварује приход од уговорене камате.

С обзиром на наведено, мишљења смо да набавка финансијских–банкарских услуга за орочавање новчаних средстава није јавна набавка, у смислу Закона о јавним набавкама, одакле произлази да се избор банке код које ће се орочавати новчана средства не врши по процедурама Закона о јавним набавкама.

3. Који је, у смислу Закона о јавним набавкама, минималан временски период за објављивање претходног расписа пре спровођења поступка јавне набавке?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-186/2006-08 од 4.5.2006. год.)

Према члану 71. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 39/02, 43/03, 55/04 и 101/05) за планиране јавне набавке чија је оквирна вредност већа од 50.000.000 динара наручилац је дужан да најмање једном годишње објави претходни распис о намери да додели јавну набавку.

У случају јавних набавки у областима водопривреде, енергетике, телекомуникација и саобраћаја, претходни распис се објављује најкасније 12 месеци пре датума када ће наручилац послати позив за учешће у рестриктивном поступку или поступку са погађањем, при чему наручилац мора поштовати и рокове за подношење понуде предвиђене овим законом.

Према чл. 64 став 2. тачка 2) и чл. 67. став 1. тачка 2) Закона, рок за подношење понуда у отвореном поступку и у рестриктивном поступку може бити краћи од општих утврђених рокова, ако је наручилац претходни распис објавио најмање 52 дана и највише 12 месеци пре него што је јавни позив објављен.

Имајући у виду наведено, као и да предмет јавне набавке catering (авио) obroka није из области водопривреде, енергетике, телекомуникација и саобраћаја, у смислу члана 107. Закона, мишљења смо да је најкраћи рок за објављивање претходног расписа 52 дана пре објављивања јавног позива у „Службеном гласнику РС“.

ПОДСЕТНИК

ФИНАНСИЈСКИ ПРОПИСИ ДОНЕТИ У МАЈУ МЕСЕЦУ 2006. ГОДИНЕ

ПРАВИЛНИЦИ

Правилник о изменама Правилника о начину утврђивања испуњености услова за добијање одобрења за приређивање игара на срећу на аутоматима	Сл. гласник РС, бр. 45 од 30. маја 2006.
Правилник о изменама и допунама Правилника о стицању звања и добијању дозволе за обављање делатности инвестиционог саветника и портфолио менаџера	Сл. гласник РС, бр. 45 од 30. маја 2006.

ОДЛУКЕ

Одлука о изменама и допунама Одлуке о условима и начину на који Народна банка Србије спроводи операције на отвореном тржишту	Сл. гласник РС, бр. 39 од 9. маја 2006.
Одлука о допуни Одлуке о обавезној резерви банака код Народне банке Србије	Сл. гласник РС, бр. 39 од 9. маја 2006.
Одлука о усклађивању стања бруто динарских пласмана одобрених становништву са основним капиталом банака	Сл. гласник РС, бр. 39 од 9. маја 2006.
Одлука о врстама девиза у којима се плаћају републичке административне таксе код дипломатско-конзуларних представништва државне заједнице Србија и Црна Гора и о висини курса динара за прерачунавање динарских износа такси у девизе	Сл. гласник РС, бр. 42 од 19. маја 2006.

Одлука о изменама и допунама Одлуке о начину спровођења принудне наплате с рачуна клијента	Сл. гласник РС, бр. 42 од 19. маја 2006.
Одлука о измени Одлуке о обиму и начину коришћења у другом тримесечју 2006. године финансијских кредита за намене из члана 2. став 2. Закона о кредитним пословима са иностранством	Сл. гласник РС, бр. 42 од 19. маја 2006.
Одлука о измени Одлуке о условима и начину обављања мењачких послова	Сл. гласник РС, бр. 45 од 30. маја 2006.

УПУТСТВА

Упутство за спровођење Одлуке о усклађивању стања бруто динарских пласмана одобрених становништву са основним капиталом банке	Сл. гласник РС, бр. 45 од 30. маја 2006.
--	---

ОСТАЛО

Усклађени динарски износи из Тарифе републичких административних такси	Сл. гласник РС, бр. 42 од 19. маја 2006.
Измене и допуне Тарифника Централног регистра, депоа и клиринга хартија од вредности	Сл. гласник РС, бр. 45 од 30. маја 2006.
Измене и допуне Правила пословања Централног регистра, депоа и клиринга хартија од вредности	Сл. гласник РС, бр. 45 од 30. маја 2006.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник Весна Арсић. – Год. 32, бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија Републике Србије,
1992-. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132
